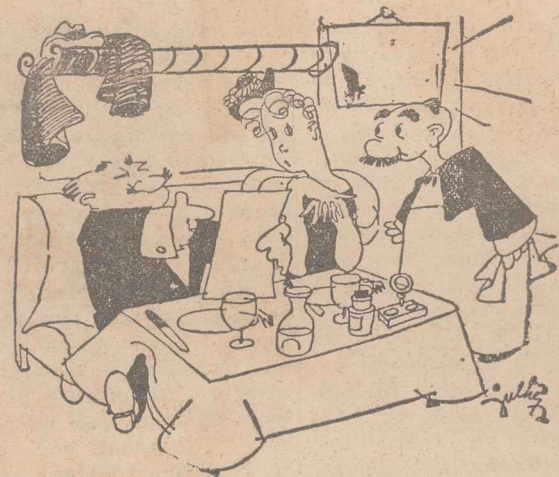
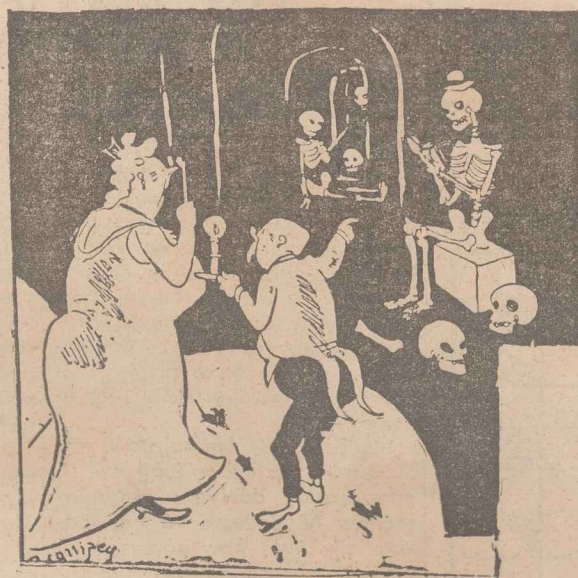

Δίκα λεπτά ευθυμίας

ΟΤΑΝ ΞΕΥΡΗ ΚΑΝΕΙΣ ΝΑ ΤΡΩΓΗ
— Καί δε μοῦ λέτε σὰς παρακαλῶ αὐτή ἡ
ρωσσική σαλάτα, εἶνε φτιαγμένη πράγματι
στὴ Ρωσσία;

ΠΑΡΗΓΟΡΟΣ ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΙΑ
— Ὡστε ἐσχάσε νὰ πάρῃς τὸ κλειδί σου
ὑπογείου;
— Καθὼς βλέπεις δὲν εἶμαι ὁ μόνος.

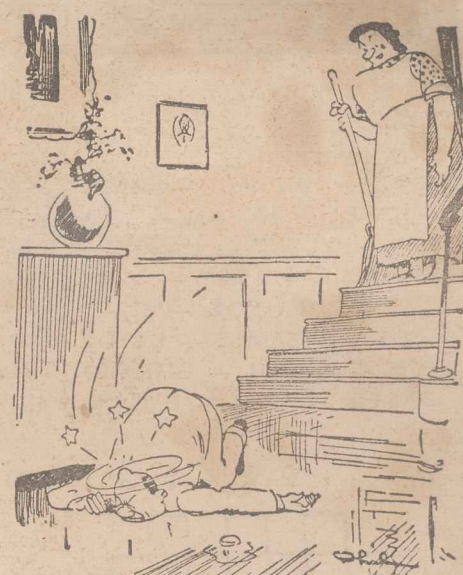
ΑΠΟΡΙΑ
— Καί ἐδῶ πού ζωγραφίζετε δὲν ἐρχεται
ποτέ κανεὶς ἡλίθιος νὰ σὰς ἐνοχλήσῃ μὲ τίς
ἐρωτήσεις του;

— Ὡραία τὴν ἐφτιαξες τὴν βιτρίνα.
Μόνο πού θὰ χρειασθῇ τώρα νὰ σπᾶσῃς
τὸ τζάμι γιὰ νὰ δῇς.

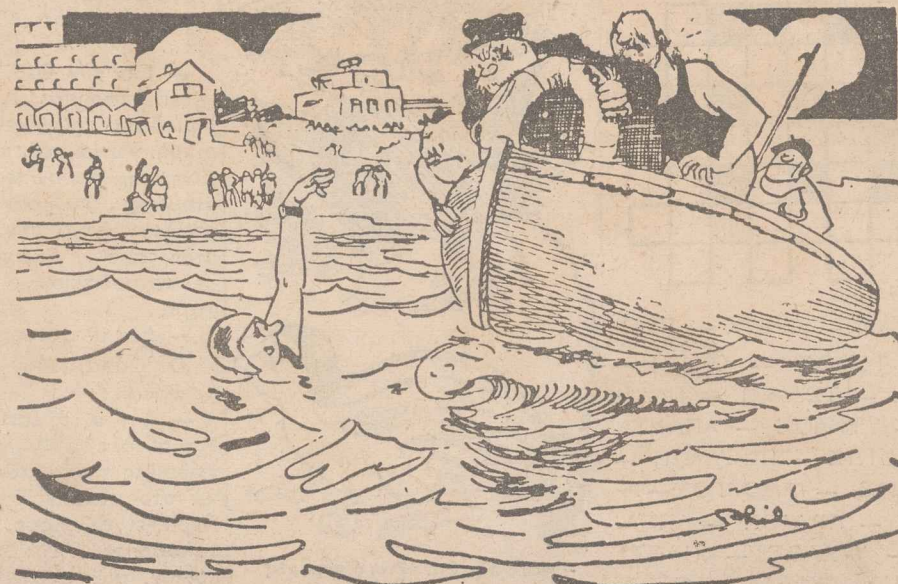
ΕΝΑΣ ΕΙΔΙΚΟΣ
— Καί ποῖο θέμα πραγματεύεσαι τὸ τελευταῖο σὰς βιβλίο;
— «Πῶς εἶναι δυνατόν νὰ φθάσωμε τὴν τελειότητα τοῦ ἀρχαῖ-
ου κάλλους».

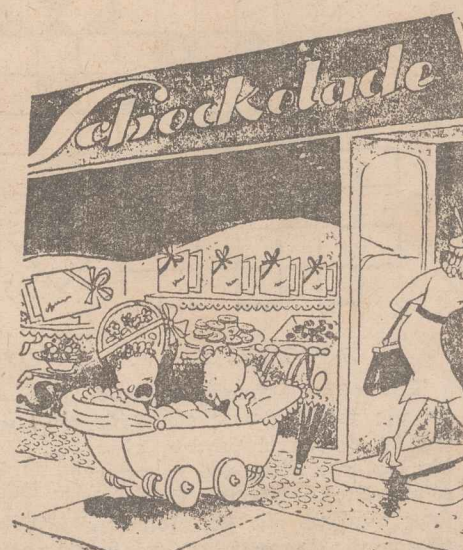
ΟΠΟΥ ΟΛΑ ΕΞΗΓΟΥΝΤΑΙ
— Μιὰ πού ψάχνετε ἐκεῖ κύριε, δὲν
κυττάτε νὰ εῖρητε καὶ τὸ σαποῦνι μου;

— Ποιὸς εἶνε λοιπὸν αὐτὸς ὁ χημικὸς
τύπος;
— Θὰ σὰς τὸ πῶ ἀμέσως κ. καθηγη-
τά... Στὸ στόμα μου εἶνε.
— Φτύσε τὸν ἀμέσως ἀνόητε... γιατί
εἶνε τὸ ἀρρενικόν.

ΠΑΡΕΣΗΓΗΣΙΣ
— Μὰ ὅχι δὲν κάλεσα δοῦλῃ... πῶς ἐσχάσα νὰ θγάλω τὸ ρο-πέτυχε.
Πάει νὰ μᾶς ἀγοράσῃ σοκο-
λάτες.

ΤΡΟΜΕΡΑ ΠΑΙΔΙΑ
— Τοτό, πάψε νὰ κλαῖς... Ἡ μηχανή
καὶ πλουσιωτάτη εἰκονογρά-
φῃσις

ΤΟ ΕΡΓΟΝ

Ἀθῆναι
8 Ἰουλίου 1939
Ἔτος Γ'. Ἀ. φύλ. 146

Σ' αὐτὸ τὸ φύλλο

**ΕΝΑ ΤΑΞΙΔΙ
ΣΤΗΝ
ΡΟΥΜΑΝΙΑ**

Μιά πλουσία καὶ γραφικὴ
χώρα

**ΜΙΚΡΟΣΚΟΠΙΚΑ
ΓΕΡΑΤΑ**

Ὅταν ὁ φακὸς μεγενθύνει
τὰ διάφορα ἔντομα

**ΑΙ ΑΚΤΙΝΕΣ
ΜΑΣ ΚΑΝΟΥΝ
ΑΟΡΑΤΟΥΣ**

Μιά ἐκπληκτικὴ ἐφεύρεσις
τῆς ἐπιστήμης.

**ΠΑΡΑΘΕΡΙΖΩ
ΣΤΗΝ ΠΛΑΖ**

Τὸ ἡμερολόγιο μιᾶς κοσμι-
κῆς Ἀθηναίας.

**ΘΑ ΖΟΥΜΕ
300 ΧΡΟΝΙΑ**

Νέαι ἐρευναι διὰ τὸ πρόβλη-
μα τῆς μακροβιότητος.

Διηγήματα, ἐρευνες, πρωτό-
τυπες σελίδες, χιούμορ, ἀ-
νέκδοτα, παιχνίδια, εὔθυμα
καὶ πλουσιωτάτη εἰκονογρά-
φῃσις

Π
Ε64

ΤΟ ΕΡΓΟΝ

Ἀθῆναι

8 Ἰουλίου 1939

Ἔτος Γ'. Ἀ. φύλ. 146

Σ' αὐτὸ τὸ φύλλο

ΕΝΑ ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΗΝ ΡΟΥΜΑΝΙΑ

Μιά πλουσία καὶ γραφικὴ
χώρα

ΜΙΚΡΟΣΚΟΠΙΚΑ ΤΕΡΑΤΑ

Ὅταν ὁ φακὸς μεγενθύνει
τὰ διάφορα ἔντομα

ΑΙ ΑΚΤΙΝΕΣ ΜΑΣ ΚΑΝΟΥΝ ΑΟΡΑΤΟΥΣ

Μιά ἐκπληκτικὴ ἐφεύρεσις
τῆς ἐπιστήμης.

ΠΑΡΑΘΕΡΙΖΩ ΣΤΗΝ ΠΛΑΖ

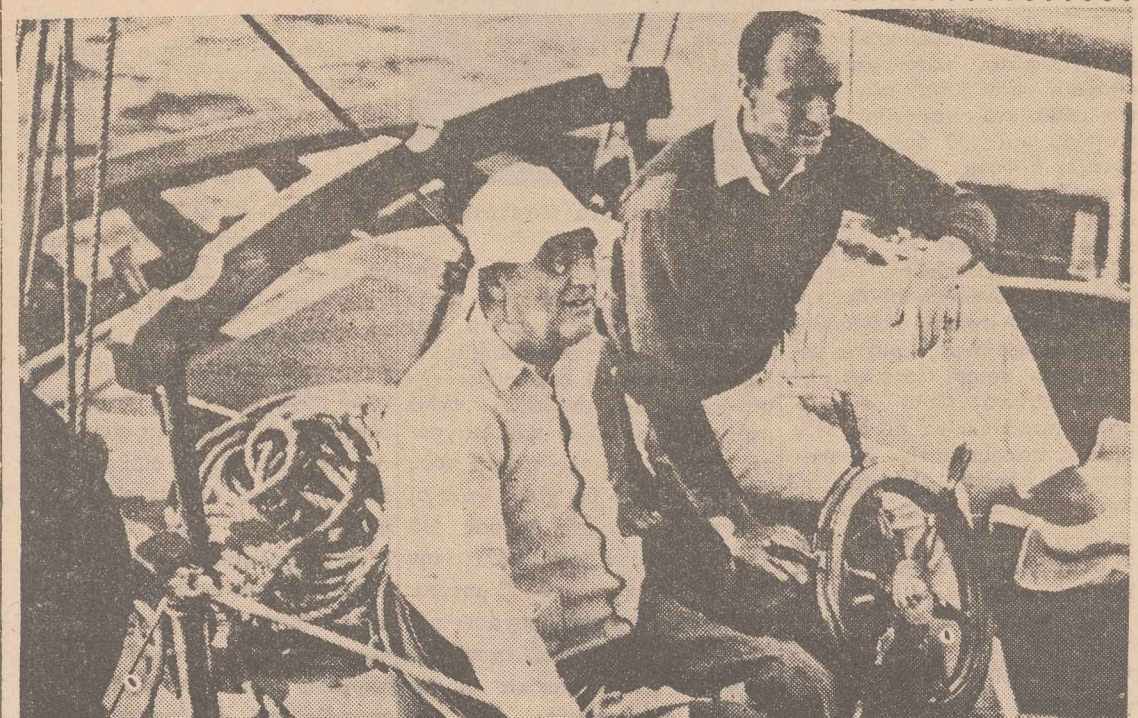
Τὸ ἡμερολόγιο μιᾶς κοσμι-
κῆς Ἀθηναίας.

ΘΑ ΖΟΥΜΕ 300 ΧΡΟΝΙΑ

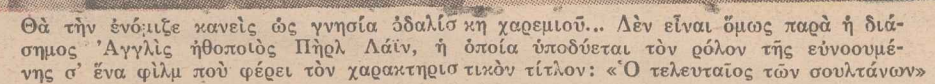
Νέαι ἔρευναι διὰ τὸ πρόβλη-
μα τῆς μακροβιότητος.

Διηγήματα, ἐρευνες, πρωτό-
τυπες σελίδες, χιοῦμορ, ἀ-
νέκδοτα, παιχνίδια, εὔθυμα
καὶ πλουσιωτάτη εἰκονογρά-
φησης

Ἀμέσως, τὴν ἴδιαν ἡμέραν, ὑπέγραψε μαζὶ τὸν ἕνα συμβόλαιον γιὰ δύο χροῖα καὶ τὸν ἔστειλε εἰς τὸ Χόλλυγουντ. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1936, δὲ Τάυρον Πάουερ ὁ 3ος ἔκανε μίαν θαυμαστὴν τιμὴν εἰσόδον εἰς τὴν πόλιν τὸν «ἀστέρων»· Ἐκεῖ, ἦταν ἀρκετὰ δύο φίλοι, γιὰ νὰ γίνῃ διάσημος!

Ο άνθρωπος δὲ ζῇ 300 χρόνια

Η αλβάνεια είναι ότι κατά την τελευταία εκατονταετία, ο μέσος όρος της ζωής του ανθρώπου εδικοποσάθηκε σχεδόν. Ένδν πρότερον ήτο 37 με 40 έτών, ήμερον έχει υπερβεί τα 60. Αλτό όφελείται εις τήν ανάκαλυσή των μικροβίων καί τών μεθόδων καταπολέμησεως αυτών, όσψα, άντισήψη κλπ. καί εις τήν εφαρμογήν αυτών κανόνων υγιεινής εις όσον το δυνατόν εδ όφελος. Αλλά τήν άποψη των λαϊκών μαζών. Μεταπολεμικά, ή κήρυξη αλτό επέσχεζε ότι ήτάναν έντασις εις όλας τάς ήπειρούς, εις όλα τα Κράτη. Οι κανόνες τής υγιεινής δεν είναι πλέον κάτι πολύ εφαρμοζόμενόν εις τήν νοσοκομεία, εις τήν κλινικήν, υπό λατρικήν ή έπιβλα-

Ἡ περίφημος Κινέζα ἠθοποιὸς τῆς ὁδοῦ "Άννα Μπλὺ Βόγκ-Έδωσ" ποτὴν ἤμερην στὴν Νέα Ὑόρκη ἔνα χορευτικὸν ρεσιτάλ. ὁποῖον τὸν ἀγωνιζομένην εἰς τὸ μέτρον συγκαταρσιῶν τῆς. Ἀνωτέρω ἡ πατριότης γενετικῇ εἰς ἕνα ἀπὸ τὸν χορὸν τῆς.

πρὸς κατάκτησιν νέων κόσμων
 ὅπου ἡ ζωὴ θά ἦτο δυνατὴ, διό-
 τι ἄλλως τὸ θνῆσκον τῆς μέχρι
 300 ἐτῶν παρατάσεως τῆς ζωῆς
 θά ἔπρεπε νὰ μείνῃ ἀναγκαστι-
 κῶς ἀπραγματοποιήτου.

Νέα πετάγματα
πρὸς τὸ ἄπειρον
ΕΤΟΙΜΑΖΕΤΑΙ
ΤΑΞΙΑΙ ΣΤΟΝ ΑΡΗ

Ὁ συνευγάτης τοῦ καθηγητοῦ Χόκαρτ κ.
Στρίβαν δηλώνει ὅτι ἡ βολὴ θὰ φθάσῃ πλη-
σιέστατα εἰς τὸν Ἀργη καὶ ἴσως ἐπικινου-
νήσῃ μὲ αὐτὸν ἐὰν βέβαια ὑπάρχει ἐκεῖ ἀν-
θρώπινη ζωή. Τὸ καταληπτικώτερον ὅλον
ὅμως εἶναι τὸ ὅτι θὰ ὀδηγοῦν τὴν βολίδα
δύο ἄνθρωποι.

Τὸ ξέρω ὅτι τὶς ἀντιρρήσεις | σὲ ἓνα θάμνο, μιὰ χελῶνα

ἐσώμε μέσα στη θεία μοναξιά τη
οὐμε ἐγώϊστικά τὴν ἀγάπη μα

Αυτά στα λέω, αγαπητή μου, όχι για να παραπονεθώ, επειδή ο φίλος ο δικός μας Έρας, παρ' ότι μεγάλος και τρυφερός, δεν θά μπορούσε να ξεφυλάξει τον μικρότερο αδελφό του, για να μην αβάνοι στους αιώνας. Δεν θέλω να πάω ο ίδιος να φροντίσω τον Έρα.

“Ισως, μάλιστα, μου ελθη
μαλλις με λουλούδια όπως
ρωμαντικούς και

εσυχία μας. Θά παρή και
κό μας. Θ' αποκτήση για μέ
Ψυχή. Θά τήν βλέπω και θά
συγκινῇ. Καί τότε θά καταλ
βω ὅλην τήν φιλολογίαν πού
πλασε ὁ Χάμιτσον, γύρω ἀ
μιά πέτρα, πού ἦταν ἔξω ἀπό
καλύβι του κάποια ἐποχή, τ
ζοῦσε μόνος στό δάσος.

Θά ροῦμε κι' ἐμεῖς, αὐτὴν ἐξοχὴν τῆς ἀγαπητῆς πέτρας. Θὰ τὴν ἀγαπήσουμε, τι θὰ εἰμαστε κι' ἐμεῖς ἀγαπώμενοι. Ἐνῶ ἀν εἰχαμε θαρεθῆς ἕνας τὸν ἄλλον, ἀν ἡ ἀδριανὴ ἐκδρομὴ ἦταν ἡ τελευταία μὲν αὐτὴ ἡ γκριζα πέτρα θ' ἀποκόσῃ ἄλλο νόημα καὶ ἄλλο προσημῖο. Θὰ ἦταν ἡ «μαρμαίρα» πέτρα, τὴν ὅποιαν θὰ ἐρρίπῃς πρὸς μὲν, γὰρ ὅπως ἀν μὴ ξανάρῃς μαζὶ σου σ' αὐτὸ τὸ ἔρημο πορτοφολὶ καὶ ἀποτυπώσῃς ἄλλο.

ΑΣΗΜ. ΓΙΑΛΑΜΑΣ

“Ισως, μάλιστα, μου ελθη
μαλλις με λουλούδια όπως
ρωσσαντικούς και

ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΠΑΝΤΟΥ

Είς τὸ Μεξικὸν ἕνας χαλὸς συμβολαιογράφος παρουσιάσθη εἰς τὸ ἀστυνομικὸν ταμείον τῆς συνουκίας του. Ὁ βυτυγὴς ἐβέβαιζε μετὰ μεγάλην δυσκολίαν, στὴ ριζύμενος ἐπάνω εἰς ἕνα σκουπόβυλο.

Ὁ συμβολαιογράφος παρεπονήθη ὅτι ἡ νοικοκυρά του κατέχει τὸ ξύλινο πόδι του, διότι δὲν τῆς ἐπλήρωσε τὸ ἐνοίκιον. Ἐπὶ πλέον τὸν εἶχε κλειδώσει εἰς τὸ δωμάτιόν του καὶ δὲν τοῦ ἐπέτρεπε νὰ ἐξέλθῃ. Ὁ ἀστυνομικὸς ἐκάλυψε τὴν νοικοκυράν καὶ τὴν διέταξε νὰ ἐπιτρέψῃ τὸ ξύλινο πόδι. Ἀφ' ἐτέρου ὁ συμβολαιογράφος ὑπεκράθη νὰ ἐξοφλήσῃ τὸ καθυστερούμενον ἐνοίκιον του.

*

Πρὸ καιροῦ ἡ διεύθυνσις τῶν κρατικῶν σιδηροδρόμων τῆς Δανίας εἶχε μετατρέψῃ μίαν αἰθουσαν τοῦ κεντρικοῦ σταθμοῦ τῆς Κοπεγχάγης εἰς κινηματογράφον, καὶ καίτοι αὐτὴ ἐξομειώσε μεγάλην ἐπιτυχίαν.

Κατόπιν τούτου ἀπεφασίσθη νὰ γίνεταί προβολὴ κινηματογραφικῶν ταινιῶν καὶ ἐπὶ τὸν ἀμαρτωλὸν πόδα τῶν σκωπῶν αὐτῶν ἕνα θαυμάσιον ἀντιρρομικὸν εἰδικὸν καὶ ἐπὶ αἰετῶν καὶ θά ἡμποροῦν νὰ διακρίνουν τὴν μονοτονίαν τοῦ ταξιδίου τῶν.

Κατὰ προτίμησιν θὰ προσβάλονται ταυταὶ παραστάσεις καὶ ἀραυτοῦ τοῦ τοῦ Δανίας. Ἡ κανονισμὸς ὡς ἐκ τούτου θὰ ἀποδοθῇ τὴν πούριτικὴν προσηγορίαν καὶ τὴν δολοφονίαν τῆς ἀστυνομίας τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ταξιδιωτῶν.

*

Ἡ γαλλικὴ ἐπιτροπὴ διὰ τὴν κατασκευὴν σιδηροδρόμου ἀπὸ τῆς Μάγχην συνήλθεν ἐν Παρισίοις καὶ ἀπεφασίσαν νὰ ἰδρυσθῇ τοπικὰς ὑποεπιτροπὰς εἰς τὸ Βέλγιον, τὴν Ἑλβετίαν καὶ τὸ Λουξεμβούργον, πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ πραγματοποίησης τοῦ σχεδίου.

Τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς συνεισέφεραν εἰς τὴν σύμβουλόν αὐτῶν ἀστυνομικῶν συστάσεις τῆς Ἀγγλίας μετὰ τὸ σύστημα τῶν τριῶν ἄλλων ἡπειρῶν τῆς Εὐρώπης, τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Ἀφρικῆς, ἐπιβάλλεται διὰ λόγους τουριστικῶν, οικονομικῶν καὶ στρατηγικῶν.

Τὴν ἀνάγκην ταύτην ἀνεγνώρισαν καὶ πλείστοι Ἀγγλοὶ οἱ ὅποιοι ἀπεφασίσαν νὰ σχηματίσουν ἐν Λονδίνῳ ἐπιτροπὴν πρὸς συντονισμόν τῶν προσπαθειῶν, αἱ ὁποῖα καταβάλλονται διὰ τὴν ἔσχατον κατασκευὴν τῆς σιδηροδρόμου.

*

Αἱ ἀρχαὶ τῆς γαλλικῆς πόλεως Τριεβὺλ συνέλαβον τὴν παρθενοῦσαν Πέμπτην, ἕνα ἄθλιον γυναικίον ἀστυνομικῶν τῆς Ἀγγλίας, διότι εἶχεν εἰσελθεῖ ἄνω διαβατηρίου εἰς τὸ γαλλικὸν ἔδαφος.

Ὁδηγηθεὶς εἰς τὴν ἀστυνομίαν ὁ Γκοργκάν, ἐδίδασκεν ἐπὶ τῷ ἡτοῦ Ἰωσήφ ΙΓ', βασιλεὺς τῶν Ταϊγγάνων τοῦ Λουξεμβούργου, τοῦ Βελγίου καὶ τῆς Ὀλλανδίας, καὶ ὅτι εὐρήθη εἰς τὴν Γαλλίαν παρὰ τὴν θάλασσαν.

Ἡ ἀστυνομία τοῦ Λουξεμβούργου τὸν ἐπέβησε διὰ τῆς διαίας ἐπὶ τοῦ τράνου τοῦ ὁποῖον ἔφεινε διὰ τὴν Γαλλίαν καὶ εἶται ὁ Γκοργκάν ἀκούσιος τοῦ ἐταξέβουσε μέχρι τῆς Τριεβὺλ. Αἱ γαλλικαὶ ἀρχαὶ ἀνεγνώρισαν ὅτι ἡ ἀστυνομία τοῦ Λουξεμβούργου ἠγάγασκε τὸν Ἀθλιγάνον νὰ παραβῇ τοὺς νόμους καὶ τὸν ἀφῆκεν ἐλευθερὸν νὰ μεταβῇ εἰς Βρυξέλλας, ὅπου ὁ Ἰωσήφ ΙΓ' ἔχει ἐγκαταστήσει τὰ ἐκδοκτάρια τοῦ εἰς ἕνα κακηνέον καὶ ὅπου ἐπιβάλλεται εἰς τὸ ἐμπόριον τῶν ἡπνών.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΟΥ-
ΜΕΝΩΝ

Ἡ Ἑλσα, ἦταν κόρη ἑνὸς μεγαλογαυκῆς μετὰ πατριαρχικῆς ἀντιλήψεως. Ὅταν σπούδαζε ἀνάμνη σ' ἕνα παρθενάγειο τῶν Ἀθηνῶν, ὁ πατήρ της ἐβλαβε αἰφνιδίως τὴν ἀπόφασιν νὰ διακόψῃ τὴν σπουδὴν τῆς καὶ νὰ ἐξῇ ἐν κτήματι τοῦ. Ἐκεῖ τῆς δὴλῶναι τὴν ἀπόφασίν του νὰ παντρευθῇ ἕναν παρὰ τὴν ἐξουσίαν, πρὸς τὴν παρθενοῦσαν ὁμορφίαν τῆς τὸν ἐκάμε νὰ τὴν ποθήσῃ.

Ἡ Ἑλσα ἀποκρίθηκε ἐν τῇ θάλασσᾳ τὸν πατέρα της, ἂν καὶ ἀγαπᾷ τὸν νεαρό γιαιτὸν Γιώργον Σταμῆλ. Ὑστερὰ ἀπὸ ἀριστὸν ἐπὶ τοῦ χωριοῦ ἡ Ἑλσα συναντᾷ μετὰ τὸν Γιώργον καὶ ὁ παλαιὸς ἔρωσ της βαναψί. Ἐν τῷ μεταξύ ὁ ἀντὶς της, πρὸς ἕνα παρὰ τὴν ἐξουσίαν, πρὸς τὴν παρθενοῦσαν ὁμορφίαν τῆς τὸν ἐκάμε νὰ τὴν ποθήσῃ.

Τότε ἡ Ἑλσα συλλαμβάνεται μετὰ τὴν κατηγορίαν ὅτι ἐπὶ τῷ στήθει ἀντὶς της.

22ον

Ὁ γιαιτὸς κάθισε στὸ γραφεῖο του. Τὸ κουδούνισεν τῆς ὥρᾳ πορτὰς δὲν ἐναγχύτησε. Ἡ οἰκονόμος τοῦ Γιώργου θρῆσκοντες πίσω ἀπὸ τὴν πόρταν καὶ μόλις ἀκούσε τὸ κουδούνισεν ἀνοίξε ἀμέσως μετὰ μίαν κίνησιν τὸ θυροφύλλον.

Στὸ ἀνοιγμὸν φάνηκε μίαν γυναῖκα καὶ πίσω της ἕνας ἀνδρᾶς.

Στὴν εἰσοδὸν ἡ οἰκονόμος εἶχε σκύφως.

Ἡ ἀγνωστὴ φοροῦσε θέλο πικρὸ καὶ ἡ πιστὴ γυναῖκα τοῦ γιαιτροῦ δὲν τὴν ἀνεγνώρισε, γνώρισε ὅμως ἀμέσως τὴ φωνὴν τῆς.

—Ὁ γιαιτὸς παρακαλῶ, ἀκούσε τὴ φωνὴν τῆς.

—Μάλιστα παρόστε, τῆς εἶπε.

—Μόνος ;

—Ἐντελὸς μόνος σὰς περιμένει στὸ γραφεῖο του.

Τότε πέρασε κι' αὐτὴ καὶ πίσω της ὁ ἀνδρᾶς, ὁ σύζυγος της, τὸ κάθαρμα ἐκεῖνο πρὸς ζῶσε πάντοτε ἀπὸ τὸ συνδυασμὸ τῶν κακοηθειῶν πρὸς ἕνα καὶ μὲ τὴν διεφθαρμένην γυναῖκα του.

Ἡ οἰκονόμος ἐκλείσε τὴν πόρταν καὶ τοὺς ἀνέβασε στὸ ἐπάνω διαμέρισμα πρὸς ἕνα τὸ γραφεῖο τοῦ γιαιτροῦ.

Δὲν τοὺς ἀκούσε νὰ ἀνταλλάξουν οὐτε μίαν λέξει.

Μόνον ὅταν ἐφθασαν στὸ ὕψος τῆς σκάλας ἡ Ἑλσα κατὰ ψιθύριον στὸν ἀνδρᾶ τῆς πρὸς τὴν οἰκονόμον δὲν κατάρθωσε νὰ τὸ ἀκούσῃ.

Τοὺς ὡδήγησε μπροστὰ στὴν

"Ενωκος

προσέβη τὸν ἀνδρᾶ τῆς.

Τῆς ἐβείσε τὴν πολυθρόναν πρὸς εἶχε τοποθετηθεὶ κατὰ συμβῶν λην τοῦ εἰσαγγελέως μπροστὰ στὸ γραφεῖο του καὶ ἡ Ἑλσα πρὸς φαίνεται δὲν ὑποπτεύετο τίποτε κάθισε.

—Ἐστὶ τὸ πρόσωπὸ τῆς ἐβείσε ἀπέναντι στὸ φῶς καὶ ἀπέναντι τῇ κλειδαρόκρουσῃ πίσω ἀπὸ τὴν ὁποῖαν παρὰ φύλαγε ὁ εἰσαγγελεὺς καὶ ὁ ἀκόλουθός της.

—Ὁ ἀνδρᾶς τῆς ἔμεινε ὁρθός.

—Μπορεῖτε καὶ οἱ εἰς νὰ καθίσετε κύριε, τοῦ εἶπε ὁ Γιώργος.

—Σὰς εὐχαριστῶ, τὸν ἀκούσε νὰ τοῦ λέει, ἀλλὰ δὲν ἔχου με νὰ συζητήσουμε τίποτε.

—Ἀσφαλῶς ὄχι.

Καὶ στραφεὶς πρὸς τὴν Ἑλσα.

—Θὰ σὰς μετρήσω τίς ἐκατὸν χιλιάδες δραχμῆς πρὸς μὸς ἐξηγήσατε διὰ νὰ μὴ ἐμφανισθῇτε εἰς τὴν δικήν.

—Μάλιστα.

—Καὶ θὰ σὰς παρακαλέσω νὰ μοῦ δώσετε μίαν ἀπάντησιν.

—Τί ἀποδεῖξιν ; ρώτησε ἡ Ἑλσα.

—Μίαν ἀπλὴν ἀπόδειξιν.

—Γίως τὴν ἐννοεῖτε ;

—Ἀπλούστατα. Ὁ Ἑλσα τὸν πρὸς τὸν ἀνδρᾶ τῆς.

—Ἀντὶς τοῦ γιαιτροῦ καὶ τῆς Ἑλσας τὸν πρὸς τὸν ἀνδρᾶ τῆς.

—Ἀντὶς τοῦ γιαιτροῦ καὶ τῆς Ἑλσας τὸν πρὸς τὸν ἀνδρᾶ τῆς.

—Ἀντὶς τοῦ γιαιτροῦ καὶ τῆς Ἑλσας τὸν πρὸς τὸν ἀνδρᾶ τῆς.

—Ἀντὶς τοῦ γιαιτροῦ καὶ τῆς Ἑλσας τὸν πρὸς τὸν ἀνδρᾶ τῆς.

—Ἀντὶς τοῦ γιαιτροῦ καὶ τῆς Ἑλσας τὸν πρὸς τὸν ἀνδρᾶ τῆς.

—Ἀντὶς τοῦ γιαιτροῦ καὶ τῆς Ἑλσας τὸν πρὸς τὸν ἀνδρᾶ τῆς.

—Ἀντὶς τοῦ γιαιτροῦ καὶ τῆς Ἑλσας τὸν πρὸς τὸν ἀνδρᾶ τῆς.

—Ἀντὶς τοῦ γιαιτροῦ καὶ τῆς Ἑλσας τὸν πρὸς τὸν ἀνδρᾶ τῆς.

—Ἀντὶς τοῦ γιαιτροῦ καὶ τῆς Ἑλσας τὸν πρὸς τὸν ἀνδρᾶ τῆς.

—Ἀντὶς τοῦ γιαιτροῦ καὶ τῆς Ἑλσας τὸν πρὸς τὸν ἀνδρᾶ τῆς.

—Ἀντὶς τοῦ γιαιτροῦ καὶ τῆς Ἑλσας τὸν πρὸς τὸν ἀνδρᾶ τῆς.

—Ἀντὶς τοῦ γιαιτροῦ καὶ τῆς Ἑλσας τὸν πρὸς τὸν ἀνδρᾶ τῆς.

—Ἀντὶς τοῦ γιαιτροῦ καὶ τῆς Ἑλσας τὸν πρὸς τὸν ἀνδρᾶ τῆς.

—Ἀντὶς τοῦ γιαιτροῦ καὶ τῆς Ἑλσας τὸν πρὸς τὸν ἀνδρᾶ τῆς.

—Ἀντὶς τοῦ γιαιτροῦ καὶ τῆς Ἑλσας τὸν πρὸς τὸν ἀνδρᾶ τῆς.

—Ἀντὶς τοῦ γιαιτροῦ καὶ τῆς Ἑλσας τὸν πρὸς τὸν ἀνδρᾶ τῆς.

—Ἀντὶς τοῦ γιαιτροῦ καὶ τῆς Ἑλσας τὸν πρὸς τὸν ἀνδρᾶ τῆς.

—Ἀντὶς τοῦ γιαιτροῦ καὶ τῆς Ἑλσας τὸν πρὸς τὸν ἀνδρᾶ τῆς.

—Ἀντὶς τοῦ γιαιτροῦ καὶ τῆς Ἑλσας τὸν πρὸς τὸν ἀνδρᾶ τῆς.

—Ἀντὶς τοῦ γιαιτροῦ καὶ τῆς Ἑλσας τὸν πρὸς τὸν ἀνδρᾶ τῆς.

—Ἀντὶς τοῦ γιαιτροῦ καὶ τῆς Ἑλσας τὸν πρὸς τὸν ἀνδρᾶ τῆς.

—Ἀντὶς τοῦ γιαιτροῦ καὶ τῆς Ἑλσας τὸν πρὸς τὸν ἀνδρᾶ τῆς.

—Ἀντὶς τοῦ γιαιτροῦ καὶ τῆς Ἑλσας τὸν πρὸς τὸν ἀνδρᾶ τῆς.

—Ἀντὶς τοῦ γιαιτροῦ καὶ τῆς Ἑλσας τὸν πρὸς τὸν ἀνδρᾶ τῆς.

—Ἀντὶς τοῦ γιαιτροῦ καὶ τῆς Ἑλσας τὸν πρὸς τὸν ἀνδρᾶ τῆς.

—Ἀντὶς τοῦ γιαιτροῦ καὶ τῆς Ἑλσας τὸν πρὸς τὸν ἀνδρᾶ τῆς.

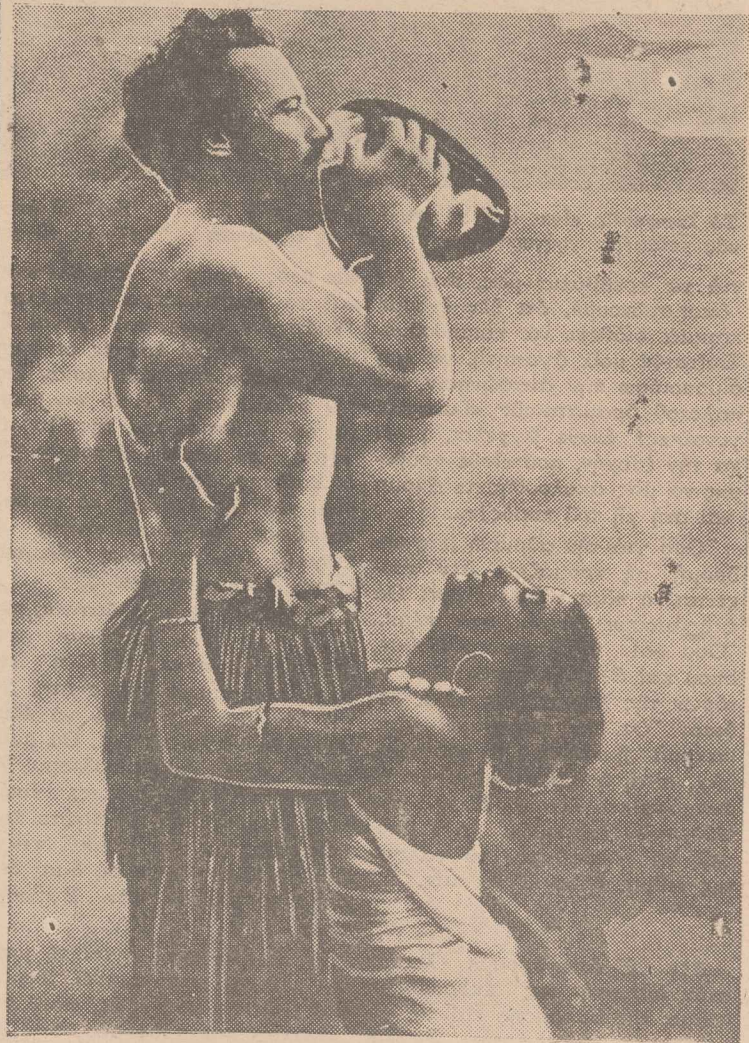
—Ἀντὶς τοῦ γιαιτροῦ καὶ τῆς Ἑλσας τὸν πρὸς τὸν ἀνδρᾶ τῆς.

—Ἀντὶς τοῦ γιαιτροῦ καὶ τῆς Ἑλσας τὸν πρὸς τὸν ἀνδρᾶ τῆς.

—Ἀντὶς τοῦ γιαιτροῦ καὶ τῆς Ἑλσας τὸν πρὸς τὸν ἀνδρᾶ τῆς.

—Ἀντὶς τοῦ γιαιτροῦ καὶ τῆς Ἑλσας τὸν πρὸς τὸν ἀνδρᾶ τῆς.

—Ἀντὶς τοῦ γιαιτροῦ καὶ τῆς Ἑλσας τὸν πρὸς τὸν ἀνδρᾶ τῆς.

Πρὸ ἡμερῶν ἐτελείωσε εἰς τὴν Ἀφρικὴν τὸ γύρισμα μίας ἐνδιαφερόσης ἀγγλικῆς ταινίας ἀπὸ τὴν ζωὴν τοῦ μεγάλου ἐξερευνητοῦ Λίβινγκστον. Ἀνωτέρω μίαν χαρακτηριστικὴν φωτογραφίαν ἀπὸ τὸ ἔργον.

εἶπε αἰφνὶς ὁ ἀνδρᾶς τῆς, εἰς αὐτὰς τὰς ὑποθέσεις δὲν δίδονται ἀποδείξεις. Ἄλλως τε ἡ ἀπάδειξις αὐτὴ εἶνε ἀχρηστική ; Τί τὴν χρειαζέσθε ; Σὰς ἀρκεῖ ὁ λόγος τῆς τιμῆς μας ὅτι ποτὲ πλέον δὲν θὰ σὰς ἐνοχλήσωμεν.

Ἐνα κρᾶκ ἠκούσθη ἀπὸ τὸ στρίψιμο τοῦ μοχλοῦ καὶ τὸ ἀνοιγμὸν τῆς πόρτας.

Στὸ κρᾶκ αὐτὸ ἡ Ἑλσα ἐκάνε ἕνα πηδήσιον πρὸς τὰ ὀπίσω κι' ὁ ἀνδρᾶς τῆς μίαν κίνησιν νὰ τραβήξῃ πιστόλι.

Δύο ἀνδρες φάνηκαν μπροστὰ στὰ μᾶτια τοῦ ἀνδρᾶ καὶ μίαν φωνὴν θορυβίαν ἠκούσθη.

—Ἄλτ ! Ἐν ὀνόματι τοῦ νόμου...

Ἐνῶ δὲ ὁ εἰσαγγελεὺς ὤμνε τὸ χερὶ του κατὰ πρόσωπον τὴν Ἑλσα ὁ ἀκόλουθός του πεπεισμένος καὶ ψυχραιμὸς χωρὶς λέξι κατέφερε ἕνα τόσο σφοδρὸ ράπισμα κατὰ τοῦ συζύγου τῆς Ἑλσας ὥστε ἐκεῖνος πρὸς εἶχε σῦρει ἐν τῷ μεταξύ τὸ πιστόλι του ἀλλὰ δὲν ἐτόλμυσε νὰ πυροβολήσῃ, τρέκισε καὶ τὸ πιστόλι ἐφυγε ἀπὸ τὰ χεῖρά του, κι' αὐτὸς ὑγκρεμίστηκε ἀπάνω σὲ μίαν πέτινην πολυθρόναν.

Ἡ Ἑλσα εἶχε μείνει ἀκίνητη σάν νὰ εἶχε κοκκαλώσει. Τὸ στόμα τῆς εἶχε μείνει ἡμίανοιο χτο σάν ἡ φωνὴ πρὸς ἦθελε νὰ θυγάλλῃ νὰ εἶχε χαθῇ στὸ λάρυγγα τῆς, καὶ τὸ χερὶ τῆς εἶχε ὀψωθῇ καὶ μείνει ἀκίνητο στὸν ἀέρα, σάν νὰ τὴν εἶχε ἀκολουθῇ κάποιον κατὰ τὸ ἀρχαῖον θεοῦ, ἡ στήλη ἄλματος ἀπὸ τὴν οἰκονομίαν τοῦ Λῶτ καὶ τὴν ἀράν τοῦ Θεοῦ κατὰ τὴν ἀπόπειραν τῆς φυγῆς ἀπὸ τὰ Σόδομα καὶ τὰ Γόμαρα.

Τὴν ἀλήθειαν ἐκεῖνην φρίκην τὸν ὀλίγον δευτερολέπτων διέκοψε ἡ αὐστηρὰ φωνὴ τοῦ εἰσαγγελέως.

—Εἰμὶ ὁ εἰσαγγελεὺς Λάμης, εἶπε, ἐν ὀνόματι τοῦ νόμου σὰς συλλαμβάνω ! Ἐάν τοιμήσετε νὰ ἀντιστάθητε θὰ διατάξω νὰ σὰς δέσω.

Μισὴ ὥρα ἔπειτα ἡ Ἑλσα καὶ ὁ ἰσχυρὸς σύζυγός της εἰς εὐρίσκοντο ἀπομεινωμένοι εἰς δύο δωμάτια τῶν κρατητηρίων τῆς Διευθύνσεως τῆς Ἀστυνομίας μετὰ φρουρὰ ὁ καθένας ἐπὶ πόρταν του κατ' ἀσπλην διαταγῆς τοῦ εἰσαγγελέως.

Τέσσαρες ἡμέρες κατόπιν τῶν γεγονότων τῆς νυκτὸς αὐτῆς, ἔγινε ἡ δίκη τῆς Ἑλσας.

Σπασίως δίκη εἰς τὰς Ἀθήνας προκάλεσε τὴν συρροὴν καὶ τὸσον ἐνδιαφέρον καὶ τὸσον ψῆφον περιεργείας τοῦ κόσμου.

Τὴν προηγουμένην τῆς δίκης ἡ Ἑλσα στὰς φυλακὰς ἐβέχθη τὸν ἀδελφόν της τὸν Μάνον καὶ μὴν ἀνακαλύπτει ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς τοῦ ἔχει κορδαλλινὸν χρῶμα μετὰ θαυμασὴν γαλανὰν ραβδώσιν εἶνε δὲ περιζήτητον διὰ τὰ ἐνδύρετα.

Τὸ «ψάρι τῆς φωτιᾶς» εἶνε ἀπὸ τὰ περιεργότερα ψάρια πρὸς τοῦ ἐνδύρετα, καὶ εἰς τὰ σημεῖα ἐκεῖνα ὅπου ἐφρίσκονται μεγάλα ἀποικία κοραλλίων. Τὸ περιεργὸν αὐτὸ ψάρι διὰ νὰ μὴν ἀνακαλύπτει ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς τοῦ ἔχει κορδαλλινὸν χρῶμα μετὰ θαυμασὴν γαλανὰν ραβδώσιν εἶνε δὲ περιζήτητον διὰ τὰ ἐνδύρετα.

Τὸ «ψάρι τῆς φωτιᾶς» εἶνε ἀπὸ τὰ περιεργότερα ψάρια πρὸς τοῦ ἐνδύρετα, καὶ εἰς τὰ σημεῖα ἐκεῖνα ὅπου ἐφρίσκονται μεγάλα ἀποικία κοραλλίων. Τὸ περιεργὸν αὐτὸ ψάρι διὰ νὰ μὴν ἀνακαλύπτει ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς τοῦ ἔχει κορδαλλινὸν χρῶμα μετὰ θαυμασὴν γαλανὰν ραβδώσιν εἶνε δὲ περιζήτητον διὰ τὰ ἐνδύρετα.

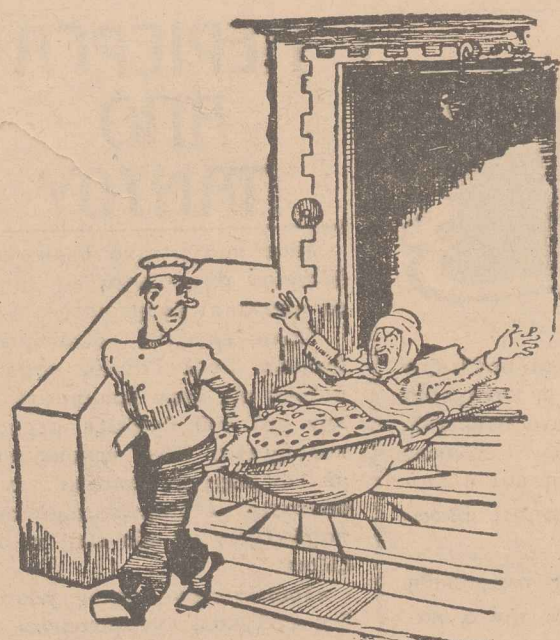
Τὸ «ψάρι τῆς φωτιᾶς» εἶνε ἀπὸ τὰ περιεργότερα ψάρια πρὸς τοῦ ἐνδύρετα, καὶ εἰς τὰ σημεῖα ἐκεῖνα ὅπου ἐφρίσκονται μεγάλα ἀποικία κοραλλίων. Τὸ περιεργὸν αὐτὸ ψάρι διὰ νὰ μὴν ἀνακαλύπτει ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς τοῦ ἔχει κορδαλλινὸν χρῶμα μετὰ θαυμασὴν γαλανὰν ραβδώσιν εἶνε δὲ περιζήτητον διὰ τὰ ἐνδύρετα.

Τὸ «ψάρι τῆς φωτιᾶς» εἶνε ἀπὸ τὰ περιεργότερα ψάρια πρὸς τοῦ ἐνδύρετα, καὶ εἰς τὰ σημεῖα ἐκεῖνα ὅπου ἐφρίσκονται μεγάλα ἀποικία κοραλλίων. Τὸ περιεργὸν αὐτὸ ψάρι διὰ νὰ μὴν ἀνακαλύπτει ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς τοῦ ἔχει κορδαλλινὸν χρῶμα μετὰ θαυμασὴν γαλανὰν ραβδώσιν εἶνε δὲ περιζήτητον διὰ τὰ ἐνδύρετα.

Τὸ «ψάρι τῆς φωτιᾶς» εἶνε ἀπὸ τὰ περιεργότερα ψάρια πρὸς τοῦ ἐνδύρετα, καὶ εἰς τὰ σημεῖα ἐκεῖνα ὅπου ἐφρίσκονται μεγάλα ἀποικία κοραλλίων. Τὸ περιεργὸν αὐτὸ ψάρι διὰ νὰ μὴν ἀνακαλύπτει ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς τοῦ ἔχει κορδαλλινὸν χρῶμα μετὰ θαυμασὴν γαλανὰν ραβδώσιν εἶνε δὲ περιζήτητον διὰ τὰ ἐνδύρετα.

Τὸ «ψάρι τῆς φωτιᾶς» εἶνε ἀπὸ τὰ περιεργότερα ψάρια πρὸς τοῦ ἐνδύρετα, καὶ εἰς τὰ σημεῖα ἐκεῖνα ὅπου ἐφρίσκονται μεγάλα ἀποικία κοραλλίων. Τὸ περιεργὸν αὐτὸ ψάρι διὰ νὰ μὴν ἀνακαλύπτει ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς τοῦ ἔχει κορδαλλινὸν χρῶμα μετὰ θαυμασὴν γαλανὰν ραβδώσιν εἶνε δὲ περιζήτητον διὰ τὰ ἐνδύρετα.

Τὸ «ψάρι τῆς φωτιᾶς» εἶνε ἀπὸ τὰ περιεργότερα ψάρια πρὸς τοῦ ἐνδύρετα, καὶ εἰς τὰ σημεῖα ἐκε

ΑΠΡΟΟΠΤΟΝ ΚΩΛΥΜΜΑ

—Με συγχωρείς, κύριε, πού σε κουβαλώ
Ετσι αλλά ο συνάδελφός μου είναι κι' αὐ-
τός στο νοσοκομείο.

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΚΑΛΑ

—Πονάνε τὰ δόντια σου, μι-
κρούλη μου;

—Ναι, κύριε.

—Νά μην τρώς πολλά γλυ-
κά γιὰ νὰ μὴ σοῦ πονᾶνε.

—Όχι, κύριε, κάνετε λάθος.
"Αν ἦταν ἀπὸ τὰ γλυκά, θὰ
μοῦ πονοῦσαν ὅλα μου τὰ δόν-
τια, ἐνῶ ἐμένα μου πονάει μό-
νο τὸ ἓνα !

*
"Ε κ ε ἰ ν ο ς : "Αδύνατο νὰ
πάρω τὰ μακρὰ κύματα.
"Ε κ ε ἰ ν η : Μά μ' αὐτὸ τὸ
μικρὸ ραδιόφωνο πού πήγες
ν' ἀγοράσεις, πῶς θέλεις νὰ
τὰ πάρης !

*
"Η πεθερὰ τοῦ κ. Ρ. εἶνε
ἀρρωστή.

Ο γ ι α τ ρ ὸ ς Π. (τοῦ
ψητίζεται γιὰ τίς φωνές
του) : Μην ἀνησυχῆς, τίτε
μου, ἡ πεθερὰ σου θὰ σωθῇ.
Ο κ. Ρ. (μὲ τὴν ἐλπίδα στὸ
θλέμμα) : "Ελα, γιατρέ, μοῦ
κάνεις πάλι καμμιὰ φάρσα
φαίνεται !

*
—Ποῦ πᾶς εἶσαι μὲ τὸ σκυλί
σου στὰ χέρια.

—Σκότωσα τὴ γυναικία μου
κι' ἡ σφαῖρα πῆρε ξυστά κι'
αὐτό. Τὸ πάγω τώρα στὸ φαρ-
μακείο.

*
"Η Κα Μ. αἰσθάνθηκε ζωηρο-
τάτη τὴν ἐπιθυμία νὰ πᾶ νὰ
χορεύῃ μὲ τὸν κομπὸ ἐξάδελ-
φὸ της κ. Ρ. στὴν πίζτα τοῦ
Καζίνο τῆς Πλάς. Φωνάζει
λοιπὸν τὴν κορούλα της Λιλί-
κα, ἡλικίας ἑξ ἑτῶν καὶ τῆς
λέγει :

— "Ακού Λιλί, ἐγὼ θάμει ἐ-
δῶ ἀπέναντι. Κύττα νὰ προσέ-
χῃς τὸν Μπέμη καὶ νὰ μὴν
τὸν ἀφήνῃς νὰ κἀν ἀτάξιες !
—Καλὰ μοιά.

"Η Κα Μ. ἀφοῦ χόρεψε ἐπι-
στρέφει μετὰ μισή ὥρα στὴν
Πλάς.

—Λοιπὸν, Λιλί, πῶς τὰ πῆ-
γαμε. Φωνάζω ὅτι νὰ θὰ ἦ-
σους νὰ ἀληθινὴ μαμά γιὰ
τὸν μπαμπούλη μας...

—Καὶ θέλω νὰ μοιά, ἀπάντη-
σέ ἡ Λιλί. Φωνάζω ὅτι νὰ ἐκε-
ρα δύο φορὲς μὲ τὸ παποῦτσι
μου !...

*
—Γιάννη, τέλος πάντων, κου-
φάθηκες ; Δέκα φορὲς σοῦ ἔ-
χω σημεῖνει νάμῃς !
—"Η κυρία κάνει λάθος. "Η-
ταν μόνον ὀκτώ.

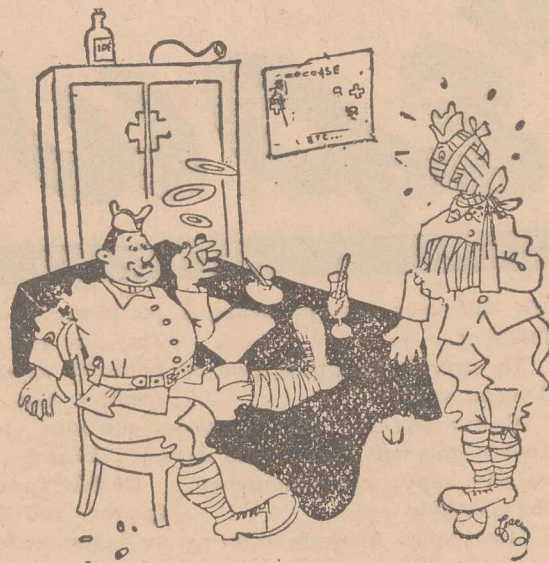
Ἡ ναυαγισμένη

"Εφήμερον ἐρωμένη μου!
Τὸ χωρισμό μας τὸν πικρὸ
θυμοῦμαι στὸ λυπηρὰ,
τὸ γριεῖο ἐναῖον δεῖλ,
ἀπὸ τὸ πλοῖο ξεκίνησε
στὸ κύμα ἐπάνω τὸ θοῶδ
κα' ὅπου μ' ἀποχαιρέτησε
μὲ τὸ ἄσπρο σου μαντίλι.

Λίγες στιγμὲς ἀκόμα πρὶν,
στὴν ἀγκαλιά μου ζωντανή
ο' εἶχα σφιγμένη. Κι' ὅτερε
μὴν ἦσαν φαντάσια
μὲ τὸ καρδὴ ἀδύσθητες
στὴ θάλασσά τὴν ἀνοίγει
καὶ σφύριξε ἄγρυς ὁ θορύβος,
δογγύσας ἡ τραυμία.

Μέρες ἐπέρασαν, πολλές,
μὰ τὴν ἀλήθεια τὴν σκληρὴ
στερνὸς ἐγὼ τὴν ἐμαθα.
Μοῦτταν : «Τὸ πλοῖο ἐχάθη»
κι' ἀπ' τοὺς μοιραίους ταξιδετές,
κανεὶς δὲν ἔφερε νὰ πῇ
ποῖς σόυτρε, ποῖς πῆγινε
στὸ ὄνειρό τοῦ τὰ δόθη.

Σ. ΣΚΙΠΗΣ

ΕΧΘΡΟΠΡΑΞΙΑΙ

— Ἡ Καλλιόπη μὲ εἶχε συνηθίσει μὲ τὰ
πολιτικά κι' ὅταν πῆγα νὰ τὴν φιλήσω στὰ
σκοτεινὰ, μὲ πήρε γιὰ ἄλλον.

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΚΑΛΑ

"Η θάλασσα ἔχει γίνει λάδι
καὶ ὁ κ. Περιάνδρος προτείνει
τῆς γυναικὸς του νὰ πάρουνε
μικὰ θάρκα καὶ νὰ θυοῦνε μα-
ζὶ μὲ τὸν πέμπτη τους, ἡλικίας
ἐνὸς ἔτους, λίγο στὰ ἀνοικτὰ
γιὰ νὰ δροσιστούνε.

"Η Κα Περιάνδρου δέχεται
κα' ὁ θαλάσσιος περίπατος ἀρ-
χίζει. Χωρὶς ὅμως νὰ τὸ κα-
ταλαύουν ὁποιακύνουνται σι-
γά-σιγά ἀπὸ τὴν ἀκτὴ καὶ ὁ-
ταν τέλος ἀποφασίζουν νὰ ἐ-
πιστρέψουν ἐλπίουν ὅτι τὰ ρεύ-
ματα ἀρχίζουν νὰ τοὺς παρα-
σύρουν πρὸς τὰ ἀνοικτὰ. Τὸ
ζεύγος βάζει τὴ φωνή, ἀλλά
κανεὶς δὲν τοὺς ἀκούει. Ἐσφι-
κὰ ὁ κ. Περιάνδρος κἀνι θυμὰ-
κι καὶ στρεφόμενος πρὸς τὴν
γυναίκα του :

—Ερμῶνη, τίμιμα δυνατό
τὸ μαρὸ, αὐτὸ θὰ τὸ ἀκούσουν
ἀσφαλῶς !...

*
Στὸ μουσείο, μπρὸς σ' ἓνα
ὠραῖο ἀγάλμα γυναικὸς.

Ο ἐ π ἰ σ κ ε π τ ῆ ς (πού
εἶνε ἐνας... ὠραιοπαθής) : Μοῦ
δίνετε, κ. φύλαξ, τὴν διεύθυν-
σιν τῆς κυρίας ποὺ χρησιμοῦνε γιὰ
μοντέλο στὸ ἀγαλμα αὐτό ;

Ο φ ὕ λ α ξ : "Αδύνατο, κύ-
ριε...

Ο ἐ π ἰ σ κ ε π τ ῆ ς : Για-
τί ;

Ο φ ὕ λ α ξ : Πέθανε ἐδῶ
καὶ δύο χιλιάδες χρόνια !

*
—Μὰ ἐπὶ τέλους, Μαριγώ,
θὰ μοῦ πῆς τί ἔχει καὶ φωνά-
ζει αὐτὸ τὸ παιδί ;
—Τί ἔχει ; Τὸν χαρακτήρα
σου, ἀπλούστατα.

*
Δυὸ χασομέρηδες κρυβεντιά-
ζουν καθισμένοι σ' ἓν : παγκά-
κι τοῦ Ζαπτείου.

Ο ἓνας τους εἶχε ἐρῇ πᾶνω
στὸ παγκάκι ἓνα κομμάτι ἐφη-
μερίδα καὶ ἀφοῦ διαβάσει :
—"Ακούς, λέει, οἱ ἐπιστημονί-
κὲς ἐρευνὲς ἀπέδειξαν ὅτι ἐ-
πάνω σ' ἓνα χορτονόμιμα 50
φράγκων, ὑπάρχουν 322 ἐκα-
τομμύρια μικροῦδια.

Καὶ ὁ ἄλλος :
—Γιὰ φαντάσου ! Καὶ νὰ σκέ-
πτεται κανεὶ, ὅτι ὑπάρχουν ἄν-
θρωποι ποὺ εἶνε τόσο ἐρωμι-
κοὶ ὥστε νὰ κουβαλοῦν ὁλό-
κληρα ἑκατομμύρια ἀπὸ φρά-
γκα ἐπάνω τους !...

ΕΡΩΣ... ΚΑΙ ΡΕΚΛΑΜΑ

Ἐνα χαριτωμένο διήγημα τοῦ Κάρλο Μόντε

—Οἱ ἄντρες εἶνε ὅλοι παλὴν-
θρωποι ! εἶπε ἡ "Ιουλίττα πεινω-
μένη, θυάζοντας τὸ καπέλλο
της καὶ πέφτοντας σὲ μιὰν πο-
λυθρόνα.

—Μὰ τί σοῦ ἔκαμαν, τέλος
πάντων, τὸ τόσο τρομερὸ γιὰ νὰ
τοὺς ἐρίξῃς ἔτσι ; ἐρώτησε ἡ
Λίνα, ἀπορώντας γιὰ τὴν ἀγα-
νάκτησιν αὐτῆς τῆς φίλης της ἑ-
ναντίον τῶν ἀνδρῶν καὶ προσα-
παθώντας νὰ τὴν παρηγορήσῃ.

"Η "Ιουλίττα εἶχε γίνει κατα-
κόκκινη καὶ ἦσαν ἔτοιμη νὰ
κλάψῃ.

—Ο Λουκιανὸς ! εἶπε ὁ ἄντρας
τὸν ὁποῖον ἐγνώρισε πρὸ τριῶν
ἡμερῶν, ποὺ μὲ παρακολούθη-
σε παντοῦ ὅπου ἐπήγαινα, ποὺ
ἔκαμε τὰ πάντα γιὰ νὰ μπορέ-
σῃ νὰ μὲ πλησιάσῃ, δὲν φαντά-
ζεσαι τί μοῦ ἔκαμε ! Κι' ἐγὼ ἡ
κουτὴ πού ἔβωσα σημασία στὸ
κομψὸ παρουσιαστικὸ τοῦ, στὰ
λόγια του ποὺ ἦσαν γεμάτα ἐν-
θουσιασμό, ἀγάπῃ καὶ τόσο ὠ-
ραία πράγματα.

—Μὰ τί συνέβη τέλος πάντων ;
ἐρώτησε μὲ ἀδμονῆσι ἡ φίλη
της.

—Πάει, ὅλα τελείωσαν με-
τὰ ἐξ ἡμῶν.

—Δὲν εἶσα ἡ πρώτη στὴν ὁ-
ποῖαν συμβαίνει ἓνα τέτοιο πρᾶ-
γμα, εἶπε. Μόνο μοῦ φαίνεται
πολὺ περίεργο ὅτι σὲ ἐγκατέ-
λειψε ἔπειτα ἀπὸ τρεῖς ἡμέρες
μόναχά.

—Δὲν μ' ἐγκατέλειψε...

—Τότε λοιπὸν ;

—"Η ἀγάπη του ἦταν ψεύτικη
ἀπὸ τὴν ἀρχή. Δὲν ἤμουν ποτὲ
τίποτε γι' αὐτόν, οὔτε ὁ τύπος
ποῦ τοῦ ἄρεσε, οὔτε ἡ διδυμὴ
ψυχὴ του, ὅπως μὲ ἔλεγε καὶ
ὅπως ἐπίστευα ἐγὼ ἡ κουτὴ.

—Θὰ σοῦ τὰ ἐξηγήσω ὅλα ἄ-
πὸ τὴν ἀρχή.

—Δὲν εἶσα ἡ πρώτη στὴν ὁ-
ποῖαν συμβαίνει ἓνα τέτοιο πρᾶ-
γμα, εἶπε. Μόνο μοῦ φαίνεται
πολὺ περίεργο ὅτι σὲ ἐγκατέ-
λειψε ἔπειτα ἀπὸ τρεῖς ἡμέρες
μόναχά.

—Δὲν μ' ἐγκατέλειψε...

—Τότε λοιπὸν ;

—"Η ἀγάπη του ἦταν ψεύτικη
ἀπὸ τὴν ἀρχή. Δὲν ἤμουν ποτὲ
τίποτε γι' αὐτόν, οὔτε ὁ τύπος
ποῦ τοῦ ἄρεσε, οὔτε ἡ διδυμὴ
ψυχὴ του, ὅπως μὲ ἔλεγε καὶ
ὅπως ἐπίστευα ἐγὼ ἡ κουτὴ.

—Θὰ σοῦ τὰ ἐξηγήσω ὅλα ἄ-
πὸ τὴν ἀρχή.

—Δὲν εἶσα ἡ πρώτη στὴν ὁ-
ποῖαν συμβαίνει ἓνα τέτοιο πρᾶ-
γμα, εἶπε. Μόνο μοῦ φαίνεται
πολὺ περίεργο ὅτι σὲ ἐγκατέ-
λειψε ἔπειτα ἀπὸ τρεῖς ἡμέρες
μόναχά.

—Δὲν μ' ἐγκατέλειψε...

—Τότε λοιπὸν ;

—"Η ἀγάπη του ἦταν ψεύτικη
ἀπὸ τὴν ἀρχή. Δὲν ἤμουν ποτὲ
τίποτε γι' αὐτόν, οὔτε ὁ τύπος
ποῦ τοῦ ἄρεσε, οὔτε ἡ διδυμὴ
ψυχὴ του, ὅπως μὲ ἔλεγε καὶ
ὅπως ἐπίστευα ἐγὼ ἡ κουτὴ.

—Θὰ σοῦ τὰ ἐξηγήσω ὅλα ἄ-
πὸ τὴν ἀρχή.

—Δὲν εἶσα ἡ πρώτη στὴν ὁ-
ποῖαν συμβαίνει ἓνα τέτοιο πρᾶ-
γμα, εἶπε. Μόνο μοῦ φαίνεται
πολὺ περίεργο ὅτι σὲ ἐγκατέ-
λειψε ἔπειτα ἀπὸ τρεῖς ἡμέρες
μόναχά.

—Δὲν μ' ἐγκατέλειψε...

—Τότε λοιπὸν ;

—"Η ἀγάπη του ἦταν ψεύτικη
ἀπὸ τὴν ἀρχή. Δὲν ἤμουν ποτὲ
τίποτε γι' αὐτόν, οὔτε ὁ τύπος
ποῦ τοῦ ἄρεσε, οὔτε ἡ διδυμὴ
ψυχὴ του, ὅπως μὲ ἔλεγε καὶ
ὅπως ἐπίστευα ἐγὼ ἡ κουτὴ.

—Θὰ σοῦ τὰ ἐξηγήσω ὅλα ἄ-
πὸ τὴν ἀρχή.

—Δὲν εἶσα ἡ πρώτη στὴν ὁ-
ποῖαν συμβαίνει ἓνα τέτοιο πρᾶ-
γμα, εἶπε. Μόνο μοῦ φαίνεται
πολὺ περίεργο ὅτι σὲ ἐγκατέ-
λειψε ἔπειτα ἀπὸ τρεῖς ἡμέρες
μόναχά.

—Δὲν μ' ἐγκατέλειψε...

—Τότε λοιπὸν ;

—"Η ἀγάπη του ἦταν ψεύτικη
ἀπὸ τὴν ἀρχή. Δὲν ἤμουν ποτὲ
τίποτε γι' αὐτόν, οὔτε ὁ τύπος
ποῦ τοῦ ἄρεσε, οὔτε ἡ διδυμὴ
ψυχὴ του, ὅπως μὲ ἔλεγε καὶ
ὅπως ἐπίστευα ἐγὼ ἡ κουτὴ.

—Θὰ σοῦ τὰ ἐξηγήσω ὅλα ἄ-
πὸ τὴν ἀρχή.

πὸ τὴν ἀρχή, εἶπε σκουπίζοντας
τὰ δάκρυά της.

—Λέγε λοιπὸν ! Τί κάθου
καὶ κλαῖς...

—Πρὸ τριῶν ἡμερῶν εἶδα ἓνα
νέον ποὺ μὲ παρακολουθοῦσε.
Ἦταν διαρκῶς πίσω μου, ἐπέ-
μενε σώνει καὶ καλά νὰ μοῖ μι-
λήσῃ κι' ἐγὼ σὲ μιὰ στιγμὴ τοῦ
ἐξαγογγέλασα. Ἦταν ὄρατος
νέος καὶ καταλαβαίνεις...

—Ναί, ναί, καταλαβαίνω πο-
λὸ καλά καὶ τὰ ξέρω ὅλα, τὴν
διέκοψε ἡ φίλη της χαμογελών-
τας. Μὴν κουράζεσαι λέγοντας

τίς πρώτες λεπτομέρειες τῆς
γνωριμίας σας. Ξέρω ὅτι σοῦ
μίλησε, ὅτι σοῦ ἄρεσε καὶ τοῦ
ἄρεσε καὶ ὅτι τώρα ἔχετε κά-
θε θρόνῳ ραντεβῶ. Μήπως δὲν
εἶνε σοστὰ ὅλ' αὐτά ;

—Ναί, ναί, πολὺ σοστὰ, ὁμο-
λόγησε ἡ "Ιουλίττα. "Ὅσο ὅμως
γιὰ τὰ καθημερινὰ ραντεβῶ...

—Δὲν εἶνε ἀλήθεια ;

—Σήμερα ἦταν τὸ τελευταῖο.

—Γιατί ;

—"Ακούσε καὶ θὰ κρίνῃς μό-
νη σου.

—Ἐκείνη σ' ἔβλεπε καναπέ κι'
ἔβαλε τὴ φίλη της νὰ καθῇ
κοντά της. Τῆς ἔπιασε τὰ χέρια
σὺν νὰ ζητοῦσε ἀπ' αὐτὰ κάποια
παρηγορία, κι' ἐξακολούθησε
χαμηλώνοντας τὰ μάτια :

—Σήμερα λοιπὸν ἦρθε ἀκρι-
βεστάτος στὸ ραντεβῶ, χαροῦ-
μενος καὶ γελαστός, μὲ πῆρε
ἀγκαζέ κι' ἐπροχωρήσαμε στὴ
λεωφόρο γιὰ νὰ θυοῦμε ἀπὸ τὸ
κέντρο. Ἐπρόθεσα ὅμως πῶς
ἦταν λίγο ἀφηρημένος, διαρκῶς
κυττοῦσε γύρω του καὶ τὰ
λόγια του ἦσαν πολὺ μετρι-
μένα.

—Ἐγὼ δὲν καταλαβαίνω τί-
ποτα, εἶπε ἡ Λίνα χαϊδεύοντάς
την στὰ μαλλιά. Εἶνε ἀδύνατον
νὰ φαντασθῶ τί σοῦ συνέβη.
Πρέπει νὰ μοῦ πᾶ ἐξηγήσῃς κα-
λύτερα, νὰ μοῦ πῆς τί σοῦ ἔ-
κανε, γιατί ἔτοσακώθηκα. Δὲν
ἦρθε στὸ ραντεβῶ ; "Η μήπως
τὸν εἶδες μὲ καμμιὰν ἄλλη ;

"Η "Ιουλίττα ἔκανε μὴν ἀρνη-
τικὴ κίνησι μὲ τὸ κεφάλι.
—Θὰ σοῦ τὰ ἐξηγήσω ὅλα ἄ-
πὸ τὴν ἀρχή.

—Δὲν εἶσα ἡ πρώτη στὴν ὁ-
ποῖαν συμβαίνει ἓνα τέτοιο πρᾶ-
γμα, εἶπε. Μόνο μοῦ φαίνεται
πολὺ περίεργο ὅτι σὲ ἐγκατέ-
λειψε ἔπειτα ἀπὸ τρεῖς ἡμέρες
μόναχά.

—Δὲν μ' ἐγκατέλειψε...

—Τότε λοιπὸν ;

—"Η ἀγάπη του ἦταν ψεύτικη
ἀπὸ τὴν ἀρχή. Δὲν ἤμουν ποτὲ
τίποτε γι' αὐτόν, οὔτε ὁ τύπος
ποῦ τοῦ ἄρεσε, οὔτε ἡ διδυμὴ
ψυχὴ του, ὅπως μὲ ἔλεγε καὶ
ὅπως ἐπίστευα ἐγὼ ἡ κουτὴ.

—Θὰ σοῦ τὰ ἐξηγήσω ὅλα ἄ-
πὸ τὴν ἀρχή.

—Δὲν εἶσα ἡ πρώτη στὴν ὁ-
ποῖαν συμβαίνει ἓνα τέτοιο πρᾶ-
γμα, εἶπε. Μόνο μοῦ φαίνεται
πολὺ περίεργο ὅτι σὲ ἐγκατέ-
λειψε ἔπειτα ἀπὸ τρεῖς ἡμέρες
μόναχά.

—Δὲν μ' ἐγκατέλειψε...

—Τότε λοιπὸν ;

—"Η ἀγάπη του ἦταν ψεύτικη
ἀπὸ τὴν ἀρχή. Δὲν ἤμουν ποτὲ
τίποτε γι' αὐτόν, οὔτε ὁ τύπος
ποῦ τοῦ ἄρεσε, οὔτε ἡ διδυμὴ
ψυχὴ του, ὅπως μὲ ἔλεγε καὶ
ὅπως ἐπίστευα ἐγὼ ἡ κουτὴ.

—Θὰ σοῦ τὰ ἐξηγήσω ὅλα ἄ-
πὸ τὴν ἀρχή.

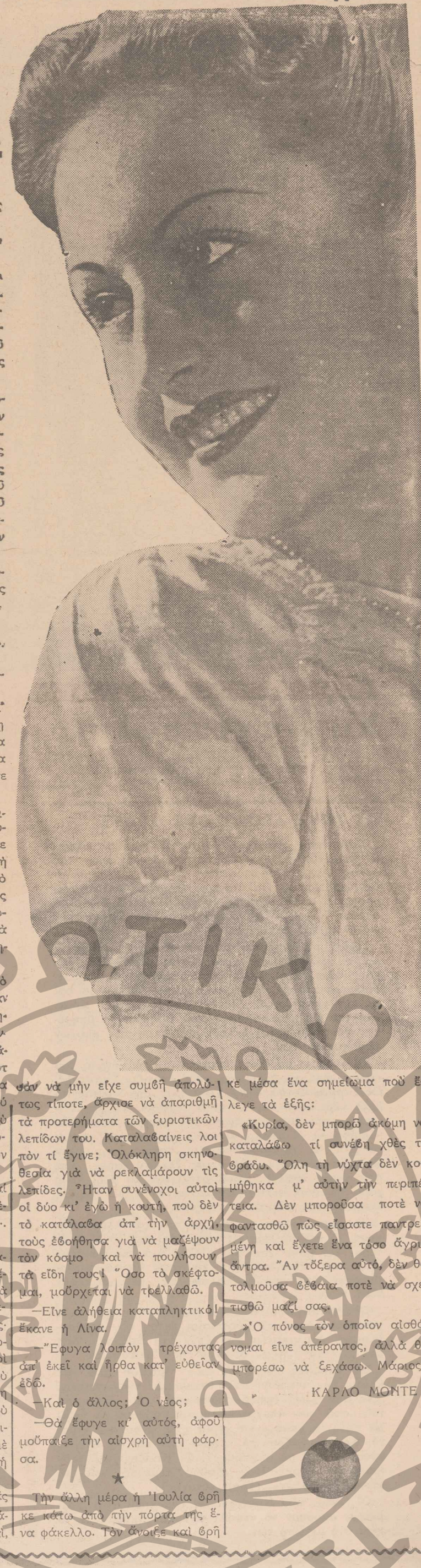
—Δὲν εἶσα ἡ πρώτη στὴν ὁ-
ποῖαν συμβαίνει ἓνα τέτοιο πρᾶ-
γμα, εἶπε. Μόνο μοῦ φαίνεται
πολὺ περίεργο ὅτι σὲ ἐγκατέ-
λειψε ἔπειτα ἀπὸ τρεῖς ἡμέρες
μόναχά.

—Δὲν μ' ἐγκατέλειψε...

—Τότε λοιπὸν ;

—"Η ἀγάπη του ἦταν ψεύτικη
ἀπὸ τὴν ἀρχή. Δὲν ἤμουν ποτὲ
τίποτε γι' αὐτόν, οὔτε ὁ τύπος
ποῦ τοῦ ἄρεσε, οὔτε ἡ διδυμὴ
ψυχὴ του, ὅπως μὲ ἔλεγε καὶ
ὅπως ἐπίστευα ἐγὼ ἡ κουτὴ.

—Θὰ σοῦ τὰ ἐξηγήσω ὅλα ἄ-
πὸ τὴν ἀρχή.

—Μέσα ἓνα σημεῖωμα πού ἔ-
λεγε τὰ ἑξῆς :
"Κυρία, δὲν μπορῶ ἀκόμη νὰ
καταλάβω τί συνέβη χθὲς τὸ
βράδυ. Ὁλὴ τὴ νύχτα δὲν κοι-
μήθηκα μ' αὐτὴν τὴν περπέ-
ταια. Δὲν μποροῦσα ποτὲ νὰ
φαντασθῶ πῶς εἴσατε παντρε-
μένη καὶ ἔχετε ἓνα τόσο ἄγριο
ἄντρα. "Αν τῶρα αὐτὸ, δὲν θὰ
τολμοῦσα ἐθελοῖα ποτὲ νὰ σχε-
τισθῶ μαζί σας.
"Ὁ πόνος τὸν ὁποῖον αἰσθά-
νομαι εἶνε ἀπέραντος, ἀλλὰ θὰ
μπορέσω νὰ ξεχάσω. Μάρασα.

—Καὶ ὁ ἄλλος : Ὁ νέος ;
—Θὰ ἔφυγε κι' αὐτός, ἀφοῦ
μυοπάει τὴν ἀλόχῃ αὐτῆς φάρ-
σα.

—Τὴν ἄλλη μέρα ἡ "Ιουλίττα ὅρῃ
κε κάτω ἀπὸ τὴν πόρτα της ἑ-
λκεν ἐπιτεθὴ ὠνάει τὴ θερμὰ
τὴν τσάντα πού κρατοῦσε καί, νὰ
φάκελλο. Τὸν ἀνοίγει καὶ ὅρῃ

KARLO MONTE

Η κομψή αυτή 'Αθηναία
έζησε σε μιάν από τις
κοσμικές μας πλάζ, ό-
που συγκεντρώνεται αυ-
τή την εποχή ή άριστο-
κρατία. Καί ίδου τί ά-
ποκαλύπτει σ' ένα γράμ-
μα της πού έχομε την
άδιακρισία νά δημο-
σιεύσωμε:

Η ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΙΣ ΜΙΑΣ ΚΟΣΜΙΚΗΣ ΑΘΗΝΑΙΑΣ

περιφέρεται με τὰ λουτρικά της
στην πλάζ! Θα μου πής ότι έ-
δω μπορεί κανείς να κάνει τι-
μιά συνολαγήν. Καμιά άτέ-
λεια το κορμιού δεν μένει έν
τῷ κρυπῷ. Μπορείς συνεπώς να
ξέρης ποιά άκριθώς είνε ή σω-
ματική διάπλασις τοῦ κάθε ὕπο
ψηφίου μνηστήρος. Ξέρεις τί
παίρνεις. Τιμία συνολαγή, ό-
πως εἶπα...

★

Αυτό τὸ σύστημα ἔχει τὰ ά-
γαθά του. Σε γλυτώνει από δυ-
σάρεστες ἐκπλήξεις πού ἐνδέχε-
ται νά δοκιμάσης σὸν θάλαμον
ἐκεῖνον, στήν εἰσοδο τοῦ ὁποῖου
ὁ Οὐγκώ τοποθετεῖ ἕναν φρου-
ρόν ἀγγελον μετὸ δάκτυλο σὸ
στόμα.

Πρέπει λοιπὸν νά συμπεράνω,
ὅτι οἱ γονεῖς μου ἔχουν πολὺ
πρακτικὴν ἀντίληψιν τοῦ ἐμπο-
ρίου, ἀφοῦ με ἔφεραν νά διαλέ-
ξω στήν πλάζ τὸν μέλλοντα σύν-
τροφον τοῦ θίου μου. Ἐδῶ τὸ
ἐμπόρευμα τῶν γαμπρῶν εἶνε
ἐκτεθειμένον κάτω ἀπὸ τὸ φῶς
τοῦ ἡλίου — φῶς ἑκατομμυρίων
κηρρίων. Καμιά νοθεία δεν χω-
ρεῖ.

Μικρή μας Λίζα, εἶνε σάν νά
μοῦ λένε οἱ γονεῖς μου, νά ποιοί
εἶνε οἱ γαμπροί εἰς τὴν πραγμα-
τικότητα, γνήσιοι καὶ ἀληθινοί
ἐκαστὸς ἐκάστῳ. Μπορεῖς νά
διαλέξεις...

Ἄλλά καὶ πάλι, θαρρεῖς ὅτι
ἡ ἐκλογὴ εἶνε εὐλογη; Καθόλου.
Βλέπεις ἕναν νέον με σῶμα τέ-
λειο, σάν ἀγαλμα. Τὸν πλησιά-
ξεις, τὸν γνωρίζεις καὶ εἶται ἐ-
νισχύεις τὴν ἀρχικὴ σου ἐντύ-
πωσι, ὅτι πρόκειται περὶ ἀγάλ-
ματος. Δεν θρίσκεις σὲ δαῖτον
οὔτε ψυχὴ, οὔτε καρδιά, οὔτε
μυαλό. Σαχλός, ἀνόητος, κρύος.

Κατόπιν αὐτοῦ πῶς νά μὴ
στρέψης τὴν προτίμησί σου σὸν
μεσόκοπο κύριο, μετὴν μικρὴ
φαλκίρα, τὰ λαχνὰ πῆδια καὶ
τὴν ἐλαφρὴ κλίσι τοῦ κορμιοῦ
πρὸς τὰ ἐμπρός; Δεν εἶνε μον-
τέλλο γλύπτου. Ἄλλα πάλεται
ἀπὸ ζωῆν. Ἀναδίδει ἀστραπές
πνεύματος, Ξέρει νὰ πῇ ἕνα κο-
πλιμέντο, ἕνα τρυφερό λόγο. Γο-
ητεῖται.

ᾧ, ἀγαπητή μου! Πόσο πα-
ράξενο εἶνε τὸ νά θρίσκῃ τὸν
θρίαμβόν του τὸ πνεῦμα εἰς ἕ-
ναν τόπον πλήρους σωματοκρα-
τίας, ὅπως εἶνε ἡ πλάζ. Συνάγω
τὸ συμπεράσμα, ὅτι ἡ ψυχὴ καὶ
τὸ πνεῦμα, τὸ ἡθικόν μ' ἕνα λό-
γο, εἶνε κάτι τὸ πολὺ σπουδαί-
ον, ἀφοῦ τὸ βλέπομε νά θριαμ-
φῇ.

Εἶνε θλιθερὴ ἡ θέλησίς μου.
Νόσῃρες, ἀγαπημένη μου, πόσο
ὀχληρό εἶνε νά εἶσαι ὑποχωρο-
μένη νά διαλέξης μεταξὺ τῆς
ἀνδρικής αὐτῆς ἀσχολίας, πού

θεύῃ καὶ ἔκει, ὅπου τὸ σῶμα θέ-
λει νά κατέχη τὰ πρωτεῖα...

★

Ὡστε θά παντρευθῶ ἕναν κό-
ριον μετ' ἐνδιαφέροντα ψυχικόν
κόσμον καὶ θά παραβλέψω τὴς
τυχὸν σωματικές του ἀτέλειες;
Δεν ἔξρω. Ἀχ, πόσο δύσκολη
εἶνε ἡ θέσι μου!...

Γιατί οἱ γονεῖς μου ἠθέλησαν
νά με θάλλουν σ' αὐτὲς τὴς σκο-
τούρες; Ἄν εἶχαν στοιχειώδη ἱ-
κανότητα νά ψυχολογοῦν, θά
καταλάβαιναν πόσο βασίζομαι
μετὴν σκέψιν, ὅτι πρέπει νά
προσαρμόσω τὸν ἑαυτοῦ μου καὶ
τὴν ζωὴν μου μετὴν ζωὴν καὶ
τὸν ἑαυτοῦ ἐνὸς ἀνδρός. Δεν
καταλαβαίνουν ὅμως τίποτε ἀπ' ὅ-
λα αὐτὰ καὶ δεν παραλείπουν
νά μοῦ ἐπαναλαμβάνουν κάθε
τόσο:

—Αὐτὸ τὸ καλοκαίρι πρέπει νά
παντρευθῇς..

Εἶνε ἀλήθεια πῶς φοβοῦνται
μήπως στείλω πάλι περιπατο-
τοὺς ὑποψήφιους, ὅπως κάνω ἐ-
δῶ καὶ πέντε χρόνια. Ξέρεις,
Καίτη, πόσους ἔδωξα μέχρι τῶ-
ρα! Καὶ ἔξερεις ἐπίσης γιατί;
Διότι δεν ἤθελα νά παντρευθῶ.

Ναί, ἀλλά μ' αὐτὴν τὴν νοο-
τροπίαν ἔφθασα αἰώως στὰ εἰ-
κοσιδύο. Ἐχουν συνεπῶς δικήν
οἱ καὶ μὲνοι οἱ γέροι μου, νά
στενοχωροῦνται, ἐπειδὴ μετ' ἐλ-
πίου ἀκόμη ἐλευθερῇ. Εἶνε πε-
ρίεργον πῶς δεν ἐκτιμῶν οἱ γο-
νεῖς μου τὰ ἀγαθὰ τῆς ἐλευθε-
ρίας μου αὐτῆς, δεδομένου μάλ-
ιστα ὅτι καὶ αὐτοί.. εἶνε παν-
τρεμμένοι.

Πρέπει λοιπὸν ἐφέτος νά παν-
τρευθῶ. Αὐτὸ τὸ καλοκαίρι πρέ-
πει νά διαλέξω τὸν «μέλλοντα».
Φοβοῦμαι ὅμως ὅτι ἡ ἐκλογὴ
μου θά εἶνε θεοδισμένη. Καὶ θά
πέσω ἔξω. Καλὰ νά πάσω. Ἐφ'
ὅσον ἐπὶ πέντε χρόνια, πού εἶχα
ἔλθῃ τὴν ἀνείσι καὶ ὅλην τὴν εὐ-
χέρεια, δεν ἐδιόλεξα ἕναν αὐτο-
γόνον σὸν ἤθελα, ἄς πάρω
τώρα σχεδὸν τὸν πρῶτον τυχόν-
τα. Εἶδες, ἀγαπητή μου Καίτη,
πού ὀδηγεῖ ἡ ἀναβολή;

Ἡ ἐκλογὴ συγκύγου μοῦ πα-
ρουσιάζεται σάν ἕνα δύσκολο
πρόβλημα, τὸ ὁποῖον ὅσο προ-
σπαθῶ νά λύσω, τόσο δυσκολύ-
τερο μοῦ φαίνεται πῶς γίνεται.

Θά ἤθελα νά εἶμαι στή θέσι τῆς
φίλης μου τῆς Μαρίας. Ἡ Μα-
ριάννα εἶνε πολὺ ὡμορφῇ. Τὴν ἐ-
γνώρισα ἐδῶ, στήν πλάζ. Ἐγί-
ναμε δύο καλὰ φίλες. Ἐκεῖνο
πού ἐκτιμῶ σ' αὐτὴν τὴν κοπέ-
λα εἶνε οἱ σταθερὲς προτιμήσεις

Η θερμὴ διαμονὴ σὲ
μιάν πλάζ μᾶς διανοί-
γει ἕνα εὐρύτατο πεδίο
παρατηρήσεων... Ὅποι-
ος ἔχει τὸ χάρισμα νά
θλέπῃ καὶ νά ψυχολογῇ
μπορεῖ νά μάθῃ πολλὰ
μυστικά τς ζωῆς...

Χαιρετισμοὶ καὶ τεμενάδες

Εἰς τοὺς διαφοροὺς λαοὺς

Κάθε λαὸς εἶνε ἀπαραίτητο νά ἔχῃ καὶ κάποι-
ον χαιρετισμόν. Κί' αὐτὸ παρατηρεῖται ἀπὸ τὰς
φυλάς τῶν... ἀνθρωποφάγων ἕως τὰ πλέον πολι-
τισμένα κράτη. Παλαιότεροι ὑπῆρχαν ἄλλοι χαι-
ρετισμοί, ἀλλὰ σὺν τῷ χρόνῳ ἀλλάξαν διὰ δια-
φόρους λόγους. Ἀς ἐξετάσωμεν τὸν χαιρετισμόν
εἰς ὅλους τὰς ἡπείρους:

Ὅταν συναντῶνται Εὐρωπαῖοι καὶ γενικῶς ὅ-
λοι οἱ πολιτισμένοι, χαιρετῶντες ἀπευθύνουν εὐ-
χάς, κ.λπ. Εἰς πολλὰ λοιπὸν κράτη ὁ χαιρετι-
σμός γίνεται μετ' ἐξάγωγῆν τοῦ καπέλλου καὶ
μετ' ἐξιστάσθην λέξιν ἀναλόγως τῆς ὥρας.
Εἰς τὴν Οὐγγαρίαν ὅμως καὶ Βοημίαν οἱ ὑπέρ-
τατοι γονατίζουν καὶ φιλοῦν τὴν ἄκρην τῶν ρούχων
τῶν κυρίων των.

Οἱ Ρῶσοι μουζικοὶ, ἔφετταν εἰς τὰ γόνατα τοῦ
ἀφέντη καὶ τὰ φιλοῦσαν πὸς ἐνδείξιν ὑποταγῆς.
Οἱ Γερμανοὶ τοῦ Ράιχ χαιρετοῦν σηκώνοντας τὸ
δεξιὸν χεῖρ' αὐτοῦ καὶ λέγοντας «χάι!». Τὸ χαιρετι-
σμὸν αὐτὸν μετεχειρίζοντο οἱ Λοχαῖοι Γερμανοί.
Ἐπίσης οἱ Ἰταλοὶ χαιρετοῦν σηκώνοντας ψηλά
τὸ χεῖρ'. Οἱ Ἀρχαῖοι Ρωμαῖοι, καθὰς γνωρίζομεν
ἀπὸ τὴν ἱστορίαν, φθάνοντες ἔλεγαν «σέ» καὶ
φεύγοντες «θάλε», ἀφοῦ ἔσηκωναν τὸ δεξιὸν
χεῖρ'. Οἱ ἀπολιτίστοι Ὀθωμανοὶ πρὸ τοῦ Κεμάλ,
ἔκαμαν τοὺς γνωστοὺς τεμενάδες.

Ἡ χειραψία καὶ ἐγκύλιση τοῦ καπέλλου ἀνή-
κουν, τὸ μὲν πρῶτον εἰς τοὺς Γάλλους, τὸ δὲ δεύ-
τερον εἰς τοὺς Ἀγγλους. Ὅσο γιὰ τὸν χαιρετι-
σμόν τοῦ Ἑλλήνων, εἶνε ἰδιότυπον τῶν καθο-
ρίσμενων γιὰ τὸν χαιρετὸ ἀναλόγως μετ' ἐκείναι
τοῦ!

Οἱ Ἀμερικανοὶ εἶνε ὅλοι πολιτισμένοι λαοὶ καὶ
χαιρετοῦν ὅπως οἱ Εὐρωπαῖοι ἐκτὸς τῶν ἐρυθρο-
δερμῶν Ἀμερικανῶν πού ἔρυν σὰν θρασύδη ὄρη
καὶ τὴν παν-μήκων ἀνδρῶν τῆς Ποταμῆως.

Οἱ Ἰάπωνες χαιρετοῦν τοὺς ἄλλους των μετ' ἐκ-
κλίνῃ τῆς κεφαλῆς καὶ σταύρωμα τῶν χειρῶν.
Ἐνῶπιον Σινεϊσιανῶν πρῶτον, εἰ ἀνθρώποι
τοῦ λαοῦ, εἶνε ὑποχρεωμένοι νά ἀγάζουν τὰ πόδι-
λά των, νά χωνοῦν τὰ χεῖρά τους μέσα σὸν κιμο-
νὸ, νά κατεβάξουν τὸ κεφάλιν των καὶ νά λέγουν
«σούγκ» (μὴ μετ' ἐκκλίσεως). Οἱ Κινεζοὶ χαιρετοῦν
πὸ ἄλλα. Ἀρκεῖ ἕνα: σάθως τεμενάς καὶ τὸ
εὐσεβεστικόν (ἤτοι εὐτυχίας).

Οἱ Ἰνδοὶ τῶν Βρετανικῶν ἀποικιῶν ὅταν χαι-
ρετοῦν σκύβουν τὸ κεφάλιν των καὶ ἀκουμποῦν τὸ
χεῖρ' ἐπὶ τὸ μέτωπόν των.

Τὸ σπήλαιον τοῦ μυστηρίου

ΘΑ ΕΞΕΡΕΥΝΗΘΗ ΕΠΙ ΤΕΛΟΥΣ

Ὁ ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος ἐπιθυμεῖ νά τὰ μάθῃ ὅλα
δεν παρέλειψε νά ἐξερευνῇ τὰ σπήλαια. Ἡ γῆ
ἐκρῦβε ἀπείρα σπήλαια εἰς τὴν ἐπιφανείαν τῆς
καὶ εἰς τὰ ἔγκατα. Γιά πολὺ διάστημα ὅμως ἔμει-
ναν ἀνεξερευνήτα, διότι ὁ ἄνθρωπος δεν διέθετε
τὰ κατάλληλα μέσα, καὶ τὸ σκεπάζει, πού ἐξασί-
λευε μέσα σ' αὐτὰ τὸν φόβον. Ἀψηφόντας κιν-
δύνους καὶ κόπους Εὐρωπαῖοι ἐξερευνήτα ἐπεδύ-
θησαν ἀπὸ μακροῦ χρόνου εἰς τὴν ἐρευναν τῶν
σπηλαίων. Τέλος χάρις εἰς τὴν τολμῆν των ἔφεραν
εἰς φῶς ἕνα ἐντέλως ἀγνωστὸν κόσμον. Ἐτοί ἀνε-
πίχθη μιά νέα ἐπιστήμη ἡ σπηλαιολογία, πού
γιὰ κύριον σκοπὸν ἔχει τὴν ἐξερεύνησιν τῶν γυμνά-
των τῆς ὕδρωγείας. Ὅλα τὰ μυθικά παλάτια με-
τὸς θησαυροῦ, οἱ ναοί, πού ἔχθησαν πρὸ αἰῶ-
νων ἔρχονται ἀνακαλύπτει εἰς τὴν φῶς.

Τὰ σπήλαια ὡς γνωστὸν πινυλὰν μεγάλας
κοιλότητας, πού ἀπάρχουν ἀπὸ γιγαντιαίους ὄρε-
ας. Ἡ διάπλασις αὐτῶν ἀναδίδεται στήν ἐπι-
δρασί τῶν ὁδῶν, πού εἰσέδουσιν εἰς τὰς ρωγ-
μάς, χάρις τῷ ἀσφρακτικῷ δαδί πού περιέχουν.

Εἰς τὸν Νέον Κόσμον ὅμως ὑπάρχουν τὰ μεγα-
λοπρεπέστερα σπήλαια ὅπως τὸ πρῶτον μὴνός
ἐξερευνήθη «Σπήλαιον τῶν Μεσοσπληνίων». Εἰς τὸ
Σάν Βερνάλ πολλοὶ ἐξερευνήταί τὸ εἶχαν ἐπισκε-
φθῇ, ἀλλὰ κανεὶς ἐξ αὐτῶν δεν ἐπέστρεψε. Τὸ
σπήλαιον εἶχε μεταβλήθῃ πᾶν εἰς «στοιχειωμέ-
νον». Τελευταίως μερικοὶ ἐπιστήμονες ἀνηφώντες
τοὺς κινδύνους ἐπεχείρησαν νά ἐξεδιαικύνουν τὸ
μυστήριον τοῦ σπηλαίου. Ἀπετέλεσαν μίαν πῆλ-
ρη ἀποστολήν, ἡ ὁποία διέθετε ὅλα τὰ ἀπαιτού-
μενα σφηνά: ὀχήνινα, τοπογραφικὰ καὶ φωτο-
γραφικὰ μηχανεῖς, μάσκες, γάρβανους, φανούς κ.ά.

Ὅταν λοιπὸν εἰσῆλθον μέσα στὸ σπήλαιον παρε-
τήρησαν ὅτι συγκινηνοὺς μετ' 500 ὅλα μικρότε-
ρα ἢ Ἀνάμεσος σ' αὐτὰ ὑπῆρχαν ποτάμια Ἐκεῖ ἡ
ἀτμόσφαιρα ἦτο τόσο διαγυγῆς ὥστε, ὅταν ἐξῆλ-
θον τὰ μέλη, ἐνόμιζαν ὅτι κάθε δέντρο καὶ ὅτι
ἄλλο ἦταν πρὶν ἄσμο, εἶχε ἀποκτήσει δύναμιν μυ-
ροδία, πού ἐφαινε ναυτίαν.

Αὐτὸ καθὼς ἐξηκρίωνον προέρχεται ἀπὸ τὸ
ὅτι, ὅι ὅρη τῶν σπηλαίων εἶνε καθαρῶτατος καὶ
πρὸς ἐξωτερικὸν μωροδία, ὥστε ἡ ἀσφραγὶς ἀ-
δρανεῖ. Εἰς τὸ ἐσωτερικὸν ἡ ἀποστολὴ εὐρήθη
πρὸ ἐκπλήξεως. Ἐφ' ἕνα σιδερένιον κιβώτιον καὶ
τέσσαρες σκελετοὺς ἀνθρώπων.

ΕΤΑ.ΝΥΝ.

Τά άγνωστα παρασκήνια τής Σκώτλαντ Γυάρντ

Ο ΣΕΡΛΟΚ ΧΟΛΜΣ ΖΗ ΔΚΟΜΗ!

Ο Σέρλοκ Χόλμς εύρισκε πρώτον άκριβώς τόν έγκληματία και από τόν άνθρωπο έσχημάτιζε τήν γνώμην του ή μάλλον τήν θεαοάοιότητα για τόν έγκλημα.

Οι άνθρωποι και τά πράγματα τα έχουν τήν ιδική τους άτιμότητα. Σεις π.χ. είσατε έμπορος και χωρίς να σάς ξέρω θα σάς τόν έλεγα μετά πέντε λεπτά τής ώρας που θα ήμουν μαζί σας. Όταν εύρέθηκα έμπρός στο σπίτι στο Σικάγο, είχα άμέσως τήν πεποίθησι ότι εκεί μένει ένας έγκληματίας. Τό έγκλημα έπενεργή επί τού άστυνομικού, όπως τόν αίδερω έ πάνω στον μαγνήτη. Τά μάτια τού Χόλμς, ό σχηματισμός τού προσώπου του, τόν στόμα του, προσδίδουν έναν άνθρωπο χωρίς αίσθημα και μέ κρόν ό πολογισμόν, Ικανόν για ό,τι δήποτε.

Και έπειτα από λίγο συνέχισε:

— Θα έπρεπε μάλιστα να έξετασθή και πάλιν τόν πτώμα τού Κιτετσέλ.

Ο διευθυντής έκτύπαε τόν άστυνομικόν στά μείκτα του άπάντησε:

— Καί αυτό εύγινε ήδη, κύριε Γκάγιερ. Σας ζητά συγγνώμην εάν ή Έταρία έλαβε τήν πρωτοβουλία τής έναργείας αυτής χωρίς να συνεννοηθή μαζί σας.

Ο Γκάγιερ τόν κύτταξε μέ κάποια έκπληξι.

Και εις τί απέδοσαν ό θάνατος κατά τήν δεύτεράν αούτην εξέτασι; ρώτησε τόν διευθυντή.

— Χλωροφόρμιον. Μπορεί φυσικά τού να έδηλητηριάσθη

Η καταπληκτική όργάνωσις τής συγχρόνου άστυνομίας, που καταπολεμά μεθοδικά τόν έγκλημα

κατά τούς πειραματισμούς. Δέν θέλω να προκύπτει καμία νέα βάση για περαιτέρω έρευνες από τήν δεύτερη αούτην εξέτασι.

— Καλά, είπαε, τότε ό Γκάγιερ και σηκόθηκε. — Τότε πρέπει να συνεχίσω τήν εργασία με τήν δική μου τήν μέθοδο, τήν όποιαν σεις θρίσκετε υπερβολική. Ο κατηγορούμενος πρέπει να έχη τήν άπόλυτη πεποίθησι για άρεκέτ καμρό άκόμη, ότι δέν μπορεί να αποδειχθή τίποτε έναντιόν του. Μην κάνετε καμμία ένέργεια, ενώ θα εξαφανισώ για όλιγον καιρό, αλλά ελπίζω, όταν ξανάρθω, να μωρέσω να σάς δώσω καλύτερες πληροφορίες.

Έκείνον τόν καιρό ένεφανίσθη στο Σικάγο ένας πλούσιος έμπορος, ό όποιος ζητούσε να ένοικιάσθ έν ο σπίτι για να έγκαταστήσθ τόν κατάστημά του.

Μέ μεγάλη ύπομονή διέτρεχε, μαζί με τούς μεσίτες, τούς δρόμους τής μεγάλης έμπορικής πόλεως, χωρίς να θρίσκη τίποτε τόν κατάλληλον.

Όταν έφθασε έμπρός σ' ένα οικοδόμημα γνωστό με τόν δυναμό Χόλλιακαστελ, στάθηκε κι' ένα χαμόγελο Ικανοποίησεως τού ήρθε στο στόμα.

— Αυτό τόν σπίτι, μου κάνει, είπαε. Είνε γονιστό, τόν έπάνω πάτωμα φαίνεται άρκετά ευρύχωρο για να έγκαταστήσω τόν εργοστάσιόν τού προϊόντος μου και εις τόν ισόγειον ύπαρχουν μεγάλα διαμερίσματα όπου θα γίνουν τά κατα-

στήματα πωλήσεως.

— Δέν νομίζω πως ένοικιάζεται τόν σπίτι, είπαε ένας μεσίτης.

— Πούδς ξέρει. Δέν χάνουμε τίποτε να ρωτήσουμε. Κτύπησαν και ό θυρωρός, ό όποιος τούς άνοιξε τούς είπαε ότι ό ιδιοκτήτης είχε φύγει για ταξίδι, άλλ' ότι αν ήθελαν, μπορούσαν να έπισκεφθούν τόν σπίτι.

Ο Γκάγιερ —γιατί αυτός ήταν — έξήτασε λεπτομερώς κάθε δωμάτιον σάν άνθρωπος, ό όποιος έχει ύπ' όφην του να έγκαταστήσθ σ' ένα διαμέρισμα για πολλόν καιρόν.

Στό λουτρό τού φάνηκε περιέργω ότι τά θήματά του σ' ένα μέρος ήχησαν σάν να ήταν κενά από κάτω, Σήκωσε τόν χονδρό μωσαϊκό τού πατώματος και ήρθε μία καταπληκτική και από κάτω μία κρυφή σκάλα, ή όποια κατέβαινε ως τόν υπόγειο.

Σ' ένα άλλο δωμάτιο ήταν εγκατεστημένο ένα από πάσης άπόψεως τέλειο χημικό εργοστάσιον. Δέν έλειπε ούτε ή συσκευασία για τήν παρασκευή δηλητηριωδών αερίων.

Επίσης υπήρχε πλήρης συλλογή εργαλείων για άνατομικές έρευνες.

Ο Χόλμς, ως γνωστόν όμως, είχε μελετήσει Ιατρική και τά διάφορα χειρουργικά εργαλεία που θρίσκονταν στο σπίτι του — γιατί ό Γκάγιερ είχε χωρίς να προκαλέσθ τίς ύπονοιας κανενός, φθάσει ως τόν ποτρίκο σπίτι τού Χόλμς, τόν όποιον ήθελε με κάθε τρόπο να

Εξήτασε και άλλη μία φορά με προσοχή όλο τόν σπίτι και τίς διάφορες εγκαταστάσεις, πάντοτε με τήν συνοδεία τού θυρωρού και ενός μεσίτου, και στο τέλος έφυγε με ένα χα

μόνελο Ικανοποίησεως στο στόμα, που έδειχνε ότι θα είχε όρθιόν τόν νόημα τής έσωτερικής εκείνης περιέργης διαρρηθίσεως τού σπιτιού τού Χόλμς.

Αμέσως μετά πήγε να έπισκεφθή τήν κυρία Κιτετσέλ. Είχε άποτραβήχθ από τόν κόσμο και ή έπισκεψή τού Γκάγιερ τής φάνηκε περίεργη.

Δέν δυσκολεύθηκε όμως να θεσπίσθ τόν έπισκέπτην ότι δέν είχε τήν ελαχίστην ιδέα τού τί έκανε ό άνδρας τής στο εργοστάσιο και έξω από τόν εργοστάσιό του, διότι ζούσαν σ' έναν χωρισμόν για μέρες και τά έκφραζαν τήν εύγνωμοσύνη τής για τόν παλαιό οικογενειακό τους φίλο, τόν Χόλμς, ό όποιος έφροντίζε για τά παιδιά τής σάν να ήταν ό πατέρας τους.

Είπαε επίσης ότι λυπόταν διότι οι περιστάσεις τήν είχαν άναγκάσει να χωρισθ από τά τρία τής παιδιά και άκόμη περισσότερο διότι τά παιδιά τής αυτά δέν τής έγγραφον σ' έναν ποτε και έτσι δέν είχε νέα τους παρά από τόν καλόν τού φίλου τόν Κ. Χόλμς.

Ο Γκάγιερ έδειξε μεγάλη συμπάθεια και ένδιαφέρον για τά τρία τής παιδιά και άκόμη περισσότερο διότι τά παιδιά τής τήν έπαιδιόν και τά προσηλάσαν και αυτός τούς ταξίδευσε πολύ, να τά έπισκεφθή και να τής φέρη νέα τους στήν έπιστροφή του.

Όταν έυχρίμωσε τίς διευθύνσεις από διάφορα γράμματα που τού έβειξε ή κυρία Κιτετσέλ, τήν άπεχαρήσε και έφυγε, διαβεβαιώνοντάς τήν ότι δέν θα άργούσε να λάβη ειδήσεις του για τά παιδιά της.

Πριν από δύο-τρία χρόνια τόν «ντετιέρε» φανίνταν ό,τι κυριαρχούσε τού κλασσικού μονοκύματου μαγιώ. Τώρα όμως δέν εύνοείται και πολύ γιατ έχει τόν μεινέκτικα να μαυρίζη τόν σώμα τόπους-τόπους και δταν φορή κανείς θροσνήν τουσάεττα ντεκολτέ φαίνεται ή πλάτη σέ διάφορα χρώματα.

Θάπρεπε άκόμη να μή ρίχνετε τήν προτίμησή σας σ' ένα μαγιώ ντεριέ-κρί δταν δεν είσατε θεσπίσι για τήν ποιότητα τού όφθαλμού. Μερικά μαγιώ έχει λάνουν πολύ, ακραίνουν κλπ.

Απεναντίας, αν πλέκετε καλά, θα σάς συνιστώσα να πλέξετε μόνι τόν μαγιώ σας. Θα έινε τόν στερεώτερο απ' όλα.

Επί τή εύκαιρία θα σάς δώσω και μία συμβουλή για να διατηρήται τόν μαγιώ σας πολύ περισσότερο από τήν κανονική διάρκεια: φροντίστε να τόν ξεπλύνετε πάντα με γλυκό νερό μόλις τόν θάλατε. Φροντίστε άκόμη να τόν στεγνώσετε στή σκιά παρά στον ήλιο και μή ξεχνάτε να τόν σασπινίζετε από καιρό σέ καιρόν, άλλως θα κινδυνεύσατε να δήτε τόν μαγιώ σας να τόν τρώη ό σκόρος με όσες μπούλ ναφθαλίνη κι' αν τόν προστατεύσατε τόν χειμώνα.

Τόν πρακτικώτερο μαγιώ τού μπάνιου για τίς αλθιθές κοίμης θήτριες είναι όπωσ είπαμε μονο-

κατασκοπείαν, ούτως ώστε να έπέρχεται σύγχυσις και να νομίζουν οι έχθροι ότι ύπαρχουν πολλά ύποβρυχία. Τώ 1917 έπιστεύετο ότι ή Γερμανία είχε εις όλας τας θαλάσσας ύποβρυχία 300 τών άριθμόν, ενώ κανονικά τά ύποβρυχία άνήρχοντο μόνον εις 120.

Όταν ένα ύποβρυχίο, λόγω θλάβης ήναγκάζετο να μείνη ακίνητον, θυθισμένον έντός τής θαλάσσης, διά ν' άπομακρύνη τόν έχθρόν, άφηνε ν' άνεθούν εις

Τά άεροπλάνα έλέπουν από ψηλά τόν περιβάλλοντα και κατέρχονται. Έχουν δέ ένα μεγάλο προνόμιον ν' άνακαλύπτουν στο βάθος τά ύποβρυχία, που δέν μπορούν να κατέλθουν εις βάθος μεγαλύτερο τών 80 μέτρων.

Όταν μάλιστα ή θάλασσα ήρεμεί, τόν άνθρωπον μάτι που εύρίσκειτο ύψηλά ύπέρ τήν έπιφανείαν έλάει σέ βάθος 50 μέτρων. Τό ύδροπλάνο έφοδιάζεται από έκρηκτικές θόμβες βυθού, που έσφουδετώνουν τίς τορπίλλες! Μπορούν δηλ. άνενόχλητα να στείλουν τά ύποβρυχία για να μετρήσουν τόν βάθος τών Ώκεανών. Τά γυνάσσια τού Αμερικανικού στόλου έδειξαν ότι ό μεγαλύτερος καταστροφικός τού ύποβρυχίου στο μέλλον θα είναι τόν ύδροπλάνο. Ένώ τόν ύποβρυχία έστέλιαν τόν «θάνατον» από κάτω, τώρα τόν δέχονται από ψηλά!

Τήν έπιφάνειαν τής θαλάσσης φυσάλλιδες άέρος και ποσότητα άκαθάριυ πτερυγεύων. Αυτά έπειθον πλέον τόν άντιτορπιλικόν ότι τόν ύποβρυχίον είχε θυθισθή!

Ο ΕΧΘΡΟΣ ΤΩΝ

Τά άεροπλάνα έλέπουν από ψηλά τόν περιβάλλοντα και κατέρχονται. Έχουν δέ ένα μεγάλο προνόμιον ν' άνακαλύπτουν στο βάθος τά ύποβρυχία, που δέν μπορούν να κατέλθουν εις βάθος μεγαλύτερο τών 80 μέτρων.

Όταν μάλιστα ή θάλασσα ήρεμεί, τόν άνθρωπον μάτι που εύρίσκειτο ύψηλά ύπέρ τήν έπιφανείαν έλάει σέ βάθος 50 μέτρων. Τό ύδροπλάνο έφοδιάζεται από έκρηκτικές θόμβες βυθού, που έσφουδετώνουν τίς τορπίλλες! Μπορούν δηλ. άνενόχλητα να στείλουν τά ύποβρυχία για να μετρήσουν τόν βάθος τών Ώκεανών. Τά γυνάσσια τού Αμερικανικού στόλου έδειξαν ότι ό μεγαλύτερος καταστροφικός τού ύποβρυχίου στο μέλλον θα είναι τόν ύδροπλάνο. Ένώ τόν ύποβρυχία έστέλιαν τόν «θάνατον» από κάτω, τώρα τόν δέχονται από ψηλά!

Τήν έπιφάνειαν τής θαλάσσης φυσάλλιδες άέρος και ποσότητα άκαθάριυ πτερυγεύων. Αυτά έπειθον πλέον τόν άντιτορπιλικόν ότι τόν ύποβρυχίον είχε θυθισθή!

Ο ΕΧΘΡΟΣ ΤΩΝ

Τά άεροπλάνα έλέπουν από ψηλά τόν περιβάλλοντα και κατέρχονται. Έχουν δέ ένα μεγάλο προνόμιον ν' άνακαλύπτουν στο βάθος τά ύποβρυχία, που δέν μπορούν να κατέλθουν εις βάθος μεγαλύτερο τών 80 μέτρων.

Όταν μάλιστα ή θάλασσα ήρεμεί, τόν άνθρωπον μάτι που εύρίσκειτο ύψηλά ύπέρ τήν έπιφανείαν έλάει σέ βάθος 50 μέτρων. Τό ύδροπλάνο έφοδιάζεται από έκρηκτικές θόμβες βυθού, που έσφουδετώνουν τίς τορπίλλες! Μπορούν δηλ. άνενόχλητα να στείλουν τά ύποβρυχία για να μετρήσουν τόν βάθος τών Ώκεανών. Τά γυνάσσια τού Αμερικανικού στόλου έδειξαν ότι ό μεγαλύτερος καταστροφικός τού ύποβρυχίου στο μέλλον θα είναι τόν ύδροπλάνο. Ένώ τόν ύποβρυχία έστέλιαν τόν «θάνατον» από κάτω, τώρα τόν δέχονται από ψηλά!

Καλοκαιρινές φροντίδες για τόν σπίτι

Όπου να είναι φθάνουν και οι ζεστές ήμέρες, ή έποχή δηλαδή όπου ό άέρας, εις τας πόλεις κυρίως, γίνεται σχεδόν άποπνικτικός.

Αί άραι τής εργασίας γίνονται έπίπονοι και αι άραι τής άναπαύσεως... κάθε άλλο είναι παρά άναπαυστική.

Νά θυγήτε έξω, να ξεροψηθήτε εις τήν άσφάλτον; Δέν είναι εύχάριστο, βέβαια, αυτό. Νά μένετε, τότε, εις τόν σπίτι; Ούτε και αυτό όμως είναι ύποφερτό, εκτός εάν κατοικήτε εις τόν Βόρειον Πόλον, ή εις κανένα ύπόγειον... πράγμα όμως που δέν είναι και τόσο ύγιεινόν.

Θά μπορούσατε, έν τούτοις, με λίγην προσπάθειαν, να καταστήσατε πολύ άροστον κι' εύχάριστο τόν σπίτι σας, τώρα τόν καλοκαίρι. Καί, κυρίως, θα ύπάρχε κάποιος τρόπος, να μην ύποφέρετε τόσο από τήν ζέση.

Δέν έχετε παρά ν' άκολουθήσατε τάς έξής συμβουλιάς μας: — Έάν έχετε τήν εύχρειαν να εργάζεσθε σπίτι σας και μπορέτε να κανονίζετε μόνος σας τήν εργασία σας, δέν έχετε παρά να ζυγνάτε πολύ ένωρίς, ούτως ώστε να έξοικονομήτε χρόνον, για να μπορήτε να κοιμάσθε 2 ως 3 ώρες τόν άπόγευμα.

σας είναι εύκολον να τόν άφαιρέσετε, ή να τόν ταναώσετε, προσέτοντας και άλλο.

Θά μεταχειρισθήτε πούδραν άνοικτωτέρου χρώματος από αύ τήν που μεταχειρίζεσθε συνήθως για να μην άποσυντεθή από τήν ζέσην, και τόν πρόσπομό σας λάβη... όλα τά χρώματα τής Ιριδος. Πριν κατέβετε από τόν τρανσί ή από τόν άυτοκίνητον, μπορέτε, αν θέλατε, να θάλατε εις τόν πρόσπομό σας «μία ιδέα» πούδρας πιο σκούρας.

Αποφύγετε τόν κοσμετικόν εις τά φρούδια. Διατρέχετε χίλιους δυό κινδύνους να ρεζλευθήτε. Λίγη σκόνη, εάν σας μη εις τόν μάτι, εάν καταλήφθητε άδελά σας από όμιον και ζυγνάτεσθε τήν μηχανική τά μείκτα σας, ή άκόμη και εάν κάμη άλλως πολύ ζέση μέσα εις τόν διαμέρισμα που κατοικήτε, έχάλατε: τόν κοσμετικόν άλμυρ έπάνω εις τόν πρόσπομό σας.

Πάρτε άπλώς λίγο ροδάκερον για να ξεπλένετε τά μείκτα σας μετά τόν όπιν.

Έάν τανύσετε ρούχα, καλά ζατε τά μεμιά σας σέ ήν έν έσάρπαν από ζέρεθ, τόν ούτωδ χρώματός με τήν πλάσας σας, ή με τόν ταγέρ σας. Φροντίσατε να έχετε πά... μερικά εύχρηστα σάμπουνια, για να έσπινάζετε τόν άλγόν, καθώς και ζακετες φουρκετες, π... θα έκαίβανται, φυσικά, κάτω από τόν τέρμα.

Τό πρωί, καθαρίζετε προσεκτικά τόν πρόσπομό σας με κολώνια, πλύνετε τόν λαιμό και τήν χείρα σας με κρύο νερό και... μακιγιαρισθήτε πάλι. Διατηρείτε τόν άλγόν, όπως σας έξηγήσαμε, γιατί τόν ταξίδι δέν έτελειώσε άκόμη.

Έάν άρωματισθήτε, διαλέξατε ένα άρωμα πολύ ελαφρό, που να μην ένοχλή τούς συνταξιδιώτας σας.

Προσφωδύσατε, επίσης, τά μείκτα σας, φροντίζοντας γονά γα λιά.

Και τώρα...καλό ταξίδι και καλές διακοπές!

Μαγιώ για τις πλάς

Τι πρέπει να φορέσετε

Φθάσαμε ήδη, άγαπητές μου άναγνώστριες, στις φλογερές καλοκαιρινές ήμέρες και καθέμία θα φροντίσθ φυσικά να έτοιμάσθ τόν μαγιώ που θα φορήσθ στήν πλάς και τόν κοστούμι τής ήλιοθεραπείας για τή θάλασσα ή τόν θουνό.

Πρέπει όμως να δώσατε μεγάλη προσοχή στήν έκλογή τού μαγιώ σας. Καί σ' αυτά προηγούμενα θα έξετάσατε επίσης τή σιλουέτα σας και τήν προσωπικότητά σας: αν είσατε πραγματικά ή άδύνατη, ύψηλη, ή κοντή, έανθή ή μελαγχολική τόν μαγιώ σας θα είναι διαφορετικός.

Οι κοντές και παχυνόες γυναίκες θ' άποφύγουν τόν μαγιώ σέ δύο τεμάγια (συντέν και κυλιόττα) γιατί αυτό κοιναίνει άκόμη περισσότερο τήν σιλουέτα και τήν δείχνει παχύτερη. Αν είσατε πολύ άδύνατη θα πρέπει επίσης να προτιμήσατε ένα μονοκύματο μαγιώ που θα κρύψη έπιτυχώς τά έξέχοντα... πλευρά.

Αν είσατε παχεία, πρέπει ν' άποφύγετε τά πολύ φουτινά και τά πολύ έπιδεικτικά χρώματα όπως τόν κίτρινο, κόκκινο, θα λασοί, μάδ. Η σιλουέτα σας θαν κάτακενθή αν φορέσατε ιταλέ μαρίν, μαρίν, πράσινο σκόρο.

Αποφύγετε επίσης τά κοστούμια τού μπάνιου φανταστικά, τά ριγέ, τά πεκινέ και πρό πάντων τά καρρά! Αν όμως είσατε ύψηλη και λεπτή, μπορέτε να υιοθετήσατε όποιονδήποτε συνδυασμό.

Πριν από δύο-τρία χρόνια τόν «ντετιέρε» φανίνταν ό,τι κυριαρχούσε τού κλασσικού μονοκύματου μαγιώ. Τώρα όμως δέν εύνοείται και πολύ γιατ έχει τόν μεινέκτικα να μαυρίζη τόν σώμα τόπους-τόπους και δταν φορή κανείς θροσνήν τουσάεττα ντεκολτέ φαίνεται ή πλάτη σέ διάφορα χρώματα.

Θάπρεπε άκόμη να μή ρίχνετε τήν προτίμησή σας σ' ένα μαγιώ ντεριέ-κρί δταν δεν είσατε θεσπίσι για τήν ποιότητα τού όφθαλμού. Μερικά μαγιώ έχει λάνουν πολύ, ακραίνουν κλπ.

Απεναντίας, αν πλέκετε καλά, θα σάς συνιστώσα να πλέξετε μόνι τόν μαγιώ σας. Θα έινε τόν στερεώτερο απ' όλα.

Επί τή εύκαιρία θα σάς δώσω και μία συμβουλή για να διατηρήται τόν μαγιώ σας πολύ περισσότερο από τήν κανονική διάρκεια: φροντίστε να τόν ξεπλύνετε πάντα με γλυκό νερό μόλις τόν θάλατε. Φροντίστε άκόμη να τόν στεγνώσετε στή σκιά παρά στον ήλιο και μή ξεχνάτε να τόν σασπινίζετε από καιρό σέ καιρόν, άλλως θα κινδυνεύσατε να δήτε τόν μαγιώ σας να τόν τρώη ό σκόρος με όσες μπούλ ναφθαλίνη κι' αν τόν προστατεύσατε τόν χειμώνα.

Τόν πρακτικώτερο μαγιώ τού μπάνιου για τίς αλθιθές κοίμης θήτριες είναι όπωσ είπαμε μονο-

κατασκοπείαν, ούτως ώστε να έπέρχεται σύγχυσις και να νομίζουν οι έχθροι ότι ύπαρχουν πολλά ύποβρυχία. Τώ 1917 έπιστεύετο ότι ή Γερμανία είχε εις όλας τας θαλάσσας ύποβρυχία 300 τών άριθμόν, ενώ κανονικά τά ύποβρυχία άνήρχοντο μόνον εις 120.

Όταν ένα ύποβρυχίο, λόγω θλάβης ήναγκάζετο να μείνη ακίνητον, θυθισμένον έντός τής θαλάσσης, διά ν' άπομακρύνη τόν έχθρόν, άφηνε ν' άνεθούν εις

Τά άεροπλάνα έλέπουν από ψηλά τόν περιβάλλοντα και κατέρχονται. Έχουν δέ ένα μεγάλο προνόμιον ν' άνακαλύπτουν στο βάθος τά ύποβρυχία, που δέν μπορούν να κατέλθουν εις βάθος μεγαλύτερο τών 80 μέτρων.

Όταν μάλιστα ή θάλασσα ήρεμεί, τόν άνθρωπον μάτι που εύρίσκειτο ύψηλά ύπέρ τήν έπιφανείαν έλάει σέ βάθος 50 μέτρων. Τό ύδροπλάνο έφοδιάζεται από έκρηκτικές θόμβες βυθού, που έσφουδετώνουν τίς τορπίλλες! Μπορούν δηλ. άνενόχλητα να στείλουν τά ύποβρυχία για να μετρήσουν τόν βάθος τών Ώκεανών. Τά γυνάσσια τού Αμερικανικού στόλου έδειξαν ότι ό μεγαλύτερος καταστροφικός τού ύποβρυχίου στο μέλλον θα είναι τόν ύδροπλάνο. Ένώ τόν ύποβρυχία έστέλιαν τόν «θάνατον» από κάτω, τώρα τόν δέχονται από ψηλά!

Τήν έπιφάνειαν τής θαλάσσης φυσάλλιδες άέρος και ποσότητα άκαθάριυ πτερυγεύων. Αυτά έπειθον πλέον τόν άντιτορπιλικόν ότι τόν ύποβρυχίον είχε θυθισθή!

Ο ΕΧΘΡΟΣ ΤΩΝ

Τά άεροπλάνα έλέπουν από ψηλά τόν περιβάλλοντα και κατέρχονται. Έχουν δέ ένα μεγάλο προνόμιον ν' άνακαλύπτουν στο βάθος τά ύποβρυχία, που δέν μπορούν να κατέλθουν εις βάθος μεγαλύτερο τών 80 μέτρων.

Όταν μάλιστα ή θάλασσα ήρεμεί, τόν άνθρωπον μάτι που εύρίσκειτο ύψηλά ύπέρ τήν έπιφανείαν έλάει σέ βάθος 50 μέτρων. Τό ύδροπλάνο έφοδιάζεται από έκρηκτικές θόμβες βυθού, που έσφουδετώνουν τίς τορπίλλες! Μπορούν δηλ. άνενόχλητα να στείλουν τά ύποβρυχία για να μετρήσουν τόν βάθος τών Ώκεανών. Τά γυνάσσια τού Αμερικανικού στόλου έδειξαν ότι ό μεγαλύτερος καταστροφικός τού ύποβρυχίου στο μέλλον θα είναι τόν ύδροπλάνο. Ένώ τόν ύποβρυχία έστέλιαν τόν «θάνατον» από κάτω, τώρα τόν δέχονται από ψηλά!

Τήν έπιφάνειαν τής θαλάσσης φυσάλλιδες άέρος και ποσότητα άκαθάριυ πτερυγεύων. Αυτά έπειθον πλέον τόν άντιτορπιλικόν ότι τόν ύποβρυχίον είχε θυθισθή!

Ο ΕΧΘΡΟΣ ΤΩΝ

Τά άεροπλάνα έλέπουν από ψηλά τόν περιβάλλοντα και κατέρχονται. Έχουν δέ ένα μεγάλο προνόμιον ν' άνακαλύπτουν στο βάθος τά ύποβρυχία, που δέν μπορούν να κατέλθουν εις βάθος μεγαλύτερο τών 80 μέτρων.

Όταν μάλιστα ή θάλασσα ήρεμεί, τόν άνθρωπον μάτι που εύρίσκειτο ύψηλά ύπέρ τήν έπιφανείαν έλάει σέ βάθος 50 μέτρων. Τό ύδροπλάνο έφοδιάζεται από έκρηκτικές θόμβες βυθού, που έσφουδετώνουν τίς τορπίλλες! Μπορούν δηλ. άνενόχλητα να στείλουν τά ύποβρυχία για να μετρήσουν τόν βάθος τών Ώκεανών. Τά γυνάσσια τού Αμερικανικού στόλου έδειξαν ότι ό μεγαλύτερος καταστροφικός τού ύποβρυχίου στο μέλλον θα είναι τόν ύδροπλάνο. Ένώ τόν ύποβρυχία έστέλιαν τόν «θάνατον» από κάτω, τώρα τόν δέχονται από ψηλά!

Τήν έπιφάνειαν τής θαλάσσης φυσάλλιδες άέρος και ποσότητα άκαθάριυ πτερυγεύων. Αυτά έπειθον πλέον τόν άντιτορπιλικόν ότι τόν ύποβρυχίον είχε θυθισθή!

Ο ΕΧΘΡΟΣ ΤΩΝ

Τρία γαριτωμένα μοντέλα της εποχής μας - Αν τόν Γουόρντ.

ΑΣΤΕΛΑΣΟΝΜΕ!

ΤΑ ΜΕΝΤΙΟΥΜ

Πρό ημερών κατεδικάσθησαν δύο μέντιουμ επί άγυρτεία. 'Επί τη εύκαιρία ήθελήσαμεν να εξακριβώσωμεν κατά πόσον τὰ μέντιουμ μπορούν ή όχι να προβλέψουν τὸ μέλλον. 'Απεστείλαμεν λοιπόν συντάκτην μας εἰς ἕνα διάσημον μέντιουμ, ὁ ὁποῖος περιγράφει τίς ἐντυπώσεις του ὡς ἑξῆς.

Εὐρήκα τὴν κυρίαν 'Αρτεμισίαν, τὴν νεωτέραν αὐτὴν Πυθίαν τῶν 'Αθηνῶν, εἰς τὸ πολυτελέστατον διαμέρισμά της.

—'Ηλθα νὰ μοῦ πῆτε τὸ μέλλον μου, τῆς εἶπα.

—Εὐχαρίστω, μοῦ ἀπάντησε. 'Εσεῖς θὰ γίνετε μεγάλος αὐστηρικὸς ποιητής.

—Γιατί;

—Διότι εἰσαθε... ἀνόητος.

—'Από τὸ τί τὸ ἐκατάλαβετε;

—'Από τὸ ὅτι ήρθατε σὲ μένα, νὰ σὰς πῶ τὸ μέλλον.

—Μὰ γιὰ νὰ μοῦ πῆτε τὸ μέλλον, ἐτόλμησα νὰ παρατηρήσω ἐγώ, πρέπει, νομίζω, νὰ εἰσαθε κοιμισμένη.

—Τί λὲς ρὲ χάπατο; μοῦ ἀπάντησε ή εὐγενεστάτη κυρία 'Αρτεμισία. **Κοιμισμένοι οἱ εἶναι οἱ... πελάτες, ὅχι ἐγώ.**

Πρὸ τῆς ἐπιμονῆς μου ὅμως, ή κυρία 'Αρτεμισία αὐθυπαυομένη καὶ μοῦ ἀπεκάλυψε τὰ ἑξῆς καταπληκτικά:

—Πότε θὰ νυμφευθῶ; τὴν ρώτησα.

—'Όταν θὰ πάψης νὰ εἶσαι ἐργήνης, μοῦ ἀπάντησε.

—'Εξεπλάγην πρὸ τῆς καταπληκτικῆς αὐτῆς προφητείας καὶ συνέχισα τίς ἐρωτήσεις μου:

—Θὰ ζήσω ἀνὰ δέκα χρόνια;

—'Ασφαλῶς, ἂν δὲν πεθάνῃς συντόμως.

—Τί νὰ κάμω γιὰ νὰ βγῶ ἀπὸ τὴ φτώχεια;

—Νὰ πλουτίσῃς.

—Καὶ τί νὰ κάμω γιὰ νὰ πλουτίσω;

—Νά... βγῆς ἀπὸ τὴν φτώχεια.

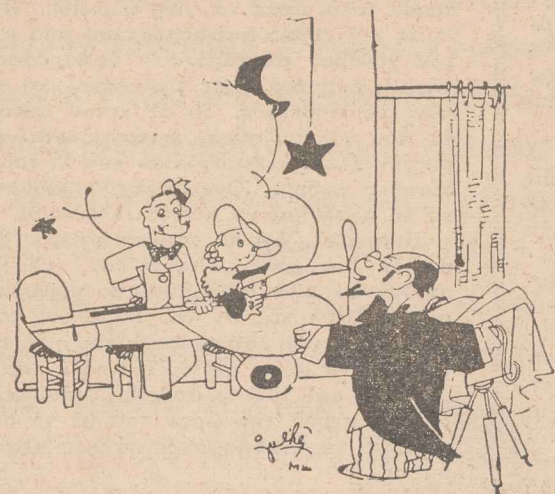
Πρὸ τῶν ἀληθεστάτων αὐτῶν προφητειῶν ἔδωσα μὴ γενναία καρπαζία στὸ μέτωπό μου καὶ ἐξύπνησα. Τὸ μέντιουμ, ἀντὶ νὰ κοιμηθῇ τὸ ἴδιον, εἶχε κατὰ λάθος κοιμήσει ἐμένα.

A. ΦΕΛΗΣ,

Μία διαμαρτυρία

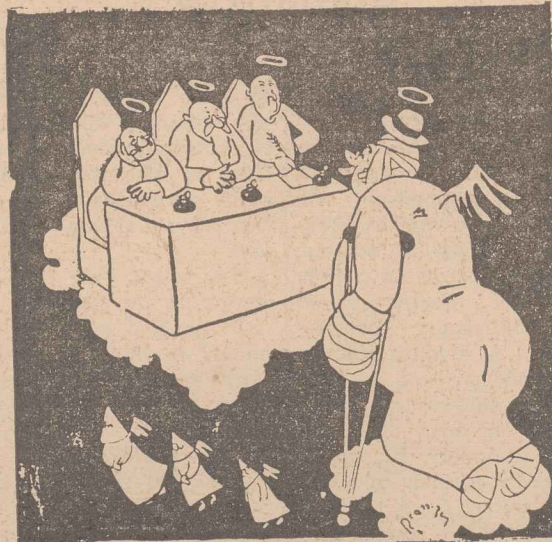
'Εκ μέρους πολλῶν ἐντόμων 'Αθηνῶν, Πειραιῶς καὶ περιχώρων, ἐλάσθωμεν ἐπιστολὴν εἰς τὴν ὁποίαν τὰ ἔντομα παραπονοῦνται ὅτι... δὲν τὰ ραντίζουν οἱ ἄνθρωποι πολὺ συχνὰ μὲ ἔντομοκτόνα ὑγρά.

Συνιστῶμεν λοιπὸν εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας νὰ μὴ κάνουν τόση οἰκονομία στὰ ἔντομοκτόνα, ἀλλὰ νὰ ραντίζουν συχνότερα τὰ ἔντομα, διότι πρέπει καὶ αὐτὰ τὰ καυμένα... νὰ ζήσουν.

ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

— Σὰς παρακαλῶ, καθήστε γιὰ νὰ φαίνεσθε μέσα στὸ ἀεροπλάνο φυσικώτερα.

ΣΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ

—Σεῖς εἰσαθε ποὺ σκοτωθήκατε γιὰτὶ ἀνετράπητὸ αὐτοκίνητό σας; 'Αργήσατε νάρθῃτε.

—'Επαθα στὸ δρόμο καὶ ἄλλη ἐλάτῃ. Μοῦ ἔφυγε τὸ ἔνα φτερό.

ΠΑΝΩΛΗΣ ΚΑΚΟΜΟΙΡΗΣ

Τύποι τῶν Λουτρῶν

"Όπως λοιπὸν σὰς ἔλεγα καὶ εἰς τὸ ἄλλο φύλλο ὑπάρχουν τύποι ἀρκετοὶ εἰς τὴν ζωὴν τῶν πλάζ' γι' αὐτὸ κι' ἐγὼ συνέχεια θὰ γράψω ἐδῶ μὲ ζήλο αὐτοῦ τοῦ ρεπορτάζ.

Ο «ΩΡΑΙΟΣ»

Νὰ ἔνας τύπος, ποὺ συχνὰ στὰ μπάνια συναντᾶται. Θὰ τὸν ἴδῃς ἀσφαλῶς εἰς ὅποιον πλάζ' κι' ἂν πάτε. 'Εμπρός σας πάντοτε σκεδὸν τὸν θρίκατε μοιραίως χαρτὴν, λικνιστὸν

καθ' ὅτι ὡς γνωστὸν,

ἔχει τὴν γυνῆν πὺς αὐτὸς εἶνε ὁ πιὸ ὀρατός.

Μετὰ θρασύτητος πολλῆς καὶ τόλμης ἀδαμάστου μὰς δείχνει τὰς γραμμάς του.

Περνᾷ μὲ ἀπειρὸν τσιπὲ, σὰν νάθελε νὰ πῇ:

—"Ω, πόσον μὲ λυπεῖ

ποὺ πρὸ γιῶνων πέθανε ὁ μέγας Πραξιτέλης

χωρὶς νὰ μὲ γνωρίσῃ

καὶ οὕτω δὲν ἐπρόφθασε μὲ μάρμαρο Πεντέλης

νὰ μ' ἀπαθανάτισῃ!...

Αὐτὸ τὸ πρῶγμα φυσικὰ ἐμένα δὲν μὲ μέλει καὶ δὲν λυποῦμαι δι' ἐμὲ, νὰ γὰρ... τὸν Πραξιτέλην. Εἶνε ἀνεκδιήγητος, ποὺ λέτε αὐτὸς ὁ τύπος κι' ἀνόητος ὡς ἵππος.

"Όταν ἐμπρός σας μειδιὰ τὰ μάλα φιλαρέσκως δείχνει πὺς στὸ κεφάλι τοῦ πνέει ἀέρας φρέσκος.

Μὲ τρόπον τέτοιον φέρεται, νὰ ἐννοήσῃ πᾶς τις πὺς ἦταν ὁ μπαμπάσας του, καλὲς, ζαχαροπλάστης.

Ο ΦΑΣΑΡΙΑΣ

Νὰ κι' ἄλλος τύπος φοβερός καὶ σφοδρὰ θυελλώδης. 'Αναστατάσεις προκαλεῖ εἰς τὴν ἀκτὴν μυρίας*

εἰς τὸν καυὰ καὶ στίς φωνὰς εἶνε παρομιώδης μὲ ἕνα λόγῳ δηλαδὴ εἶνε ὁ «φασαρίας».

Φοῦ φταίει ή καμπίνα του, ποτὲ δὲν τὸν χωρεῖ.

Τὰ θάζει μὲ τὴν θάλασσα, γιὰτ' εἶνε... ἄρμυρ.

Θέλει, αὐτὸς ὅταν περνᾷ, νὰ βλέπων δλοὶ χάμα.

Μὲ περιφρόνησιν πολλὴν ποδοπατεῖ... τὴν ἄμμο.

Μὲ μιά μαμά τσακνέεται καὶ θρίζει τὸν μικρόν.

Λίγο πιὸ πέρα ἀπειλεῖ ἕναν πολὺ χοντρόν καὶ τοῦ φωνάζει ἀπὸ μακριὰ μὴ τύχῃ καὶ τολμήσῃ

καὶ μπῇ μέσα στη θάλασσα, γιὰ νά... μὴ ξεχειλίσῃ.

"Όλα τοῦ φταίνε διαρκῶς, τὸ κύμα, ὁ ἄφρός,

μὰ καὶ τὸν ἑαυτὸ του

τὸν θρίζει στὸ θυμὸ του

γιὰτὶ δὲν ἐγεννήθηκε σὰν πάπια ἐλαφρὸς

γιὰ νὰ μπορῇ στὴ θάλασσα νὰ κολυμπᾷ μὲ χάρι

κι' ὅχι νὰ πέφτῃ στὸ θυθὸ, ὁ διάβολος νὰ πάρῃ!

"Όταν θὰ θρίσῃ ἀρκετὰ τοὺς πάντας στήν ἀκτὴ γυρίζει στήν καμπίνα του, τὴν θρίσκει ἀνοικτὴ

κι' ἀρχίζει ἀμέσως τίς φωνές, Χριστὲ καὶ Παναγιά (μου):

—Μὲ κλέψανε οἱ κλέφταροι, ποὺ εἶναι τὰ λεφτά μου;

Τρέχει ὁ υπανιέρης αὐθαρεῖ καὶ κράζει: 'Αχαχούχα!

'Εοῦ, μαρὲ παιδάκι μου, φάνεϊς... σὲ ξένα ρούχα.

'Ο φασαρίας ἔχοντας τὸ ὕφος τοῦ ἐξάλλου εἶχε εἰσελθεῖ ἀπρόσδεκτα εἰς τὴν καμπίνα ἄλλου.

Ο ΜΑΓΚΑΣ

Ἡ μουσικοκριτικὴ μας

*'Εδόθη ἐπὶ τέλους ή μετὰ τόσης ἀνησυχίας ἀναμενομένη συναυλία τοῦ κ. 'Ηρώδου εἰς τὸ θέατρον «Μητροπούλου τοῦ 'Αττικοῦ».

Ο κ. 'Ηρώδης εἶχε φθάσει εἰς τὸ ζενίθ τοῦ μουδρχήστρα ἤτο ὑπὲρ ποτε θηριώδης. 'Αντὶ μπαγκέτας ἐκράτει ἕνα ξίφος, τὸ ὁποῖον ἐκίνει εἰς τὸν ἀέρα ἀναζητῶν παιδία εἰς τὴν πλατεῖαν ἵνα τὰ σφάξῃ. 'Ανεμνήσθη δηλαδὴ παλαιῶν καλλιτεχνικῶν του θριάμβων, τότε ποὺ εἶχε ἐκτελέσει... χιλιάδες βρέφη τῆς Γαλλίας.

* κ. 'Ηρώδης εἶχε φθάσει εἰς τὸ ζενίθ τοῦ μουσικοῦ του οἴστρου, ή δὲ μουσική του ἦτο ὁ ν - η ρ ὦ δ η ς . Τότε φωνὴ ἠκούσθη ἐν Ραμῆ, ή Ραχὴλ κλαίουσα... τὰ ἑκατοντάδραχμα τῶν παρεστῶτων.

Περὶ τὸ τέλος τῆς συναυλίας ἐκυκλοφόρησεν ή φήμη ὅτι ὁ κ. 'Ηρώδης θὰ ἐπανελάμβανε τὴν μεγάλην δημιουργίαν του «ή σφαγὴ τῶν παιδῶν», καὶ ἐπειδὴ αὐτὸ τὸ κομμάτι θὰ ἦτο ἐπικινδυνὸν δι' ἀνηλίκους, πολλοὶ ἀκροαταὶ ἐφρόντισαν ν' ἀπέλθουν ἐγκαίρως, μετὰ τῶν ὁποίων οἱ... Καμπούργουλος, Γ. Βλάχος, Ι. Ψαρούδας καὶ ἐγώ.

ΠΑΝΩΛΗΣ ΚΑΚΟΜΟΙΡΗΣ

Δὲν εἶνε ἀληθές...

Δὲν εἶνε ἀληθές ὅτι τὰ θεάτρα θὰ περιληφθοῦν εἰς τίς διατάξεις τῶν... λαϊκῶν ὑπνωτηρίων.

—Δὲν εἶνε ἀληθές ὅτι ὁ στρατηγὸς Καμπρόν ἀνέκραξε τὴν ὥρα τῆς μάχης Κατόλ, ἐντομοκτόνον.

—Δὲν εἶνε ἀληθές ὅτι εἰς τὰς ἀερομαχίας 'Ιαπωνῶν καὶ Ρώσων εἰς τὴν Μαντζουρίαν γίνεται σκέψις νὰ ἐφορμοσθῇ ὑπὸ τοῦ κ. Λόντου ἀεροπλανικὸν κόλπο.

—Δὲν εἶνε ἀληθές ὅτι ὁ καλαμπουριτζῆς κ. Λάσκαρης θὰ ἐπισκεφθῇ τὴν παγωμένην 'Αλάσκαν, ὁποῦθεν θὰ ἐπιστρέψῃ ὅχι Λάσκαρης πλέον, ἀλλὰ...

* Α λ α σ κ α ρ η ς. (Τί ἦταν αὐτὸ, Θεέ μου!)

—Δὲν εἶνε ἀληθές, ὅτι ὁ κ. Ξενοπούλος θ' ἐρνηθῇ νὰ διαφημίσῃ τὸ Λιγκουαφόν. 'Ο κ. Καραθασίλης δὲν τὸν προσέλαβε ἀκόμη ἀποκλειστικὸν διαφημιστὴν του.

—Δὲν εἶνε ἀληθές, ὅτι ὁ συνάδελφος κ. Μοσχοῦνας, τὸν τερπνότερον ἀνάγνωμά του «Σαράντα χρόνια στίς ἐφημερίδες» τὸ γράφει... σαράντα χρόνια τώρα.

Ο ΦΙΛΑΛΗΘΗΣ

Τὸ Λιγκουαφόν

'Ο ἄλλοτε ἀρχιλόταρχος κ. Λίγκος εἶχε τὴν καλωσύνην νὰ γράψῃ τὰ ἑξῆς γιὰ τὴν ἐφεύρεσιν τοῦ Λιγκουαφόν, μὲ τὴν ὁποίαν μπορεῖτε νὰ μάθετε ὁποιαδήποτε γλῶσσαν:

—Μαθετε, ὡρὲ ζουλάπια, νὰ κρένετε ξένες γλώσσας, μιθές, μὲ τὸ Λιγκουαφόν. 'Εγὼ πρώτους καὶ καλὲς εἶπα λαγκριντὶ σὲ τοῦτο τὸ μηχανήμα καὶ γι' αὐτὸ, μαθές, τῶπαμε Λιγκουαφόν, ποὺ πᾶ νὰ πῇ... φ ω ν ή τ ο ῦ Λ ί γ κ ο υ. Γκέγκε; Μὲ τοῦτο τὸ μαραφέτι μπορεῖτε νὰ κρένετε ὅποιαν γλῶσσα γουστάρῃ ή ψυχὴ σας: Βλάχικα, ἀρβανίτικα, ζακυνθινὰ, χιώτικα. Καὶ θάλε. 'Η θὰ γενίτε οἱ οἱ συνδρομητάδες στὸ Λιγκουαφόν ή θὰ σὰς πεταρκώσω μὲ τὸ γιαταγάνι, ζουλάπια!

ΛΙΓΚΟΣ, ΑΡΧΙΛΗΘΗΣ

*Υστερογράφον: Τὸν ἔφαγα τὸ Μελᾶ.

Ο Ο Ί Δ Ι Ο Υ Σ

ΟΙ ΝΕΟΕΛΛΗΝΕΣ ΠΟΥ ΠΝΙΓΟΝΤΑΙ

"Σέ μιά βουταλιά γερό..."

Ἡ ἑλληνική πλάζ εἶναι γεμάτη φωνές φόβου καὶ τρόμου:

— Μή, Κωστάκη! Μὴ πᾶς ἀπὸ κεῖ, εἶναι βαθειὰ ή θάλασσα.

— Κατίνια, μὴν ἀπομακρύνεσαι.

—'Ενας κύριος ζητᾷ ἀπὸ ἕναν ἄλλον βυθομετρικὴς πληροφορίας:

— Αὐτοῦ ποὺ εἰσαθε εἶναι βαθεῖα τὰ νερά;

— Μέχρι τὸ λαϊμό μου φθά- νουν, ἀπαντᾷ ὁ ἄλλος.

— Καὶ τί ἀνάστημα ἔχετε; ρωτᾷ ὁ πρῶτος.

—'Ενα κι' ἐβδομήντα ὁκτώ.

—'Α, ἐγὼ δὲν μπορῶ νὰ προχωρήσω μέχρι ἐκεῖ ποὺ εἰσαθε εἶς;

— Γιατί;

— Διότι εἶμαι ἕνα κι' ἐξηντα δύο...

Σὲ πολλὰ σημεῖα τῆς ἀκτῆς τοῦ Σαρωνικοῦ ὑπάρχουν ταμπέλλες ποὺ γράφουν: «Μὴ κάνετε βουτιές. Εἶναι ἐπικινδύνου. Τὰ νερά εἶναι βαθειὰ».

"Όλες αὐτὲς οἱ προειδοποιήσεις, οἱ φόβοι, οἱ βυθομετρήσεις ἀποδεικνύουν ὅτι ὁ ἑλληνικὸς λαὸς εὐρίσκεται ὑπὸ τὸν διαρκὴ κίνδυνον τοῦ πνιγμοῦ. Καὶ ὅμως, ἔχομεν τὸν τίτλον, ὅτι εἰμαστε ναυτικὸς λαός. 'Ασφαλῶς πρόκειται περὶ παρεξηγήσεως.

Ἐπὶ τῇ μιά φοβερῇ ἀντινομῇ ἐπὶ τοῦ προκειμένου. Κατοικοῦμε σὲ μιά χώρα ποὺ κολυμπᾷ στὰ νερά καὶ δὲν ξέρουμε κολύμπι. Θάπρεπε νὰ πλέωμε δλοὶ σὰν δελφίνια καὶ βουλάζομε σὰν μολύβι.

Κυττάζετε στήν πλάζ τοῦ Σαρωνικοῦ. 'Απέραντο πλῆθος λούεται. 'Αλλὰ γιὰ προσεξέτε: Στὰ ρηχὰ ὑπάρχει συνωστισμός. 'Εχουν πῆξῃ τὰ κορμιά μέσα στὰ ἀβαθῆ νερά, ποὺ ἔχουν θολώσει ἀπὸ ἀκτῆ.

Κάποιος ἡρωϊκὸς κολυμβητὴς θὰ θρεθῇ τότε γιὰ νὰ σπύσῃ εἰς δόθηθαι τὸν πνιγμένο. Ὅα τὸν ἀρπάξῃ μὲ δύναμι ἀπὸ τὸν λαϊμό καὶ θὰ τὸν τραβήξῃ ἔξω...

Δὲν χρειάσθηκε νὰ περιμενῇ πολὺ. "Υστερα ἀπὸ λίγο ἀκούονται φωνές:

— Τὴν βάρκα! Τρέξτε! 'Ε- νας ἀνθρώπος πνίγεται.

Δυὸ ναῦτες τοῦ λιμεναρχεῖ- ου μπαίνουν στὴ βάρκα καὶ

ρουφήξῃ. Μὲ τὴν διαφορὰν, ὅτι αὐτὸς ὁ νέος δὲν εἶχε, φαίνεται, τρόπους καλῆς συμπεριφοράς, διότι ἔφαγε τὴν θάλασσα, χωρὶς νὰ χρησιμοποίησῃ κουτάλι.

'Ιδού, κύριες καὶ κύριοι, τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐλλείψεως κολυμβητικῆς διδασκαλίας!

Διότι πρέπει νὰ παραδεχθῇτε, ὅτι ἂν εἴμεθα τόσο ἀμαθεῖς στὸ κολύμπι, σ' αὐτὸ δὲν φταίει τίποτε ἄλλο: Ὅστε ή ἀπουσία ἀγάπης πρὸς τὴν θάλασσα, οὕτε ή ἑλλειψς ἐξοικειώσεως μὲ τὸ νερό. Τὴν θάλασσα τὴν λατρεύομε. Τὸ νερό εἶναι τὸ στοιχεῖόν μας.

'Αλλὰ πὺς θέλετε νὰ μάθουμε νὰ κολυμποῦμε, χωρὶς νὰ μᾶς διδάξῃ μὲ σύστημα ἕνας εἰδικός;

Στὸν τόπο μας ή διδασκαλία τῆς κολυμβήσεως εἶναι ἐμπειροπνευσμένη κυρίως στήν προθυμία τῶν φίλων. 'Ενας νεαρός, χωρὶς καὶ ὁ ἴδιος νὰ ἔξῃ μεγάλα πράγματα, προθυμοποιεῖται κάποτε νὰ κάμῃ τὸν δάσκαλο τῆς κολυμβητικῆς στήν δεσποινίδα τῆς παρέας.

— Δὲν ξέρεις κολύμπι, Καίτη;

—'Όχι.

—'Α! θὰ σὲ μάθω ἐγώ.

Καὶ ἀρχίζει μιά πρόχειρη διδασκαλία τῆς κακῆς ὥρας.

— Λοιπὸν, Καίτη. Πρόσεξε.

'Εγὼ θὰ σὲ κρατῶ ἀπὸ τὸ πηγούνι. Καὶ σὺ θὰ κινῇς τὰ χέρια καὶ τὰ πόδια. Κατὰλα-

βες;

"Υστερα ἀπὸ μερικές τέτοιες ἐγκυμνάσεις, ή δεσποινὴ Καίτη κατορθώνει νὰ στέκεται στήν ἐπιφάνεια τοῦ νεροῦ. Αὐτὸ ἦταν! Τρέχει ν' ἀναγγεῖλῃ στὸς γυνάστους τῆς:

— "Εμάθα κολύμπι!...

Κοπηλατοῦν μὲ ὀρμή. Σὲ λίγο φέρνουν τὸν τολμηρὸν κολυμβητὴν σὲ ἀξιοβήρητη κατάστασι. Τὸν ἐξαπλώνουν μπρούμυτα στήν ἄμμο. Καὶ τότε διαπιστώνω ὅτι ὁ φοβερὸς ἐκείνος ναυτικὸς εἶχε ἐπιχειρήσῃ ἄθλον μεγαλειότερον ἀπὸ ἐκεῖνον, τὸν ὁποῖον ἐγὼ ἐφανατοῶσθηκα. Δηλαδή, ἀντὶ νὰ ἐπιχειρήσῃ νὰ δαμάσῃ τὴν θάλασσα μὲ τὸ κολύμπι, εἶχε ἀποπειραθῇ νὰ τὴν...ρουφήξῃ ὁλόκληρη!

Μπράβο, κουράγιο, ναυτικοῦ! Τότε κατάλαβα, γιὰτὶ στὸν τόπο μας λέμε γιὰ κάποιον, ὅτι «ἔχει φάει τὴν θάλασσα μὲ τὸ κουτάλι». Φαίνεται ὅτι εἶναι κάτι τὸ συνηθισμένο ή ἀπόπειρα τοῦ νεαροῦ, τὸν ἐποῖον βλέπω τώρα, ἐξαπλωμένον στήν ἄμμο, νὰ βιάζῃ τὴν θάλασσα, ποὺ εἶχε

Μα δὲν εἶναι αὐτὸ τὸ κολύμπι, δεσποινὴ Καίτη. Τὸ κολύμπι εἶναι μιά δύσκολη τέχνη, μιά ἀσκηση περίπλοκη, ποὺ γιὰ νὰ τὴν μάθῃ κανεὶς χρειάζεται διδασκαλίαν μὲ σύστημα καὶ ἀπὸ δάσκαλο εἰδικό.

'Αλλὰ, τέλος πάντων. Καλὰ εἰσεῖς, ἐμάθατε ἔστω καὶ νὰ στέκεσθε γιὰ λίγες στιγμὲς στήν ἐπιφάνεια, χάρις στήν προθυμία τοῦ νεαροῦ θαυμαστοῦ σας. Διότι ἐσεῖς λέγεσθε Καίτη καὶ εἰσαθε δεσποινὴς καὶ ἔχετε καὶ ἕναν θαυμαστὴν πρῶτον γιὰ δλα, ἀκούη καί... γιὰ νὰ σὰ

22

ΑΓΝΩΣΤΕΣ ΜΟΡΦΕΣ ΓΝΩΣΤΩΝ ΠΛΑΣΜΑΤΩΝ

ΜΙΚΡΟΣΚΟΠΙΚΑ ΤΕΡΑΤΑ

Η φοβερά όψις όρισμένων εντόμων όταν τὰ αντικρύζωμε μεγενθυμένα από τόν φακόν

Οί διάφορες περιγραφές των διαφόρων φυσιολογικών των λογογεγών και αϊ αναπαραστάσεις των ζωγραφικών και των σχεδιαστών, όσο και να είναι ζωντανές δεν ήτο δυνατόν να δώσουν την πραγματική εικόνα των μικρών αυτών όψεων, αλλά πού εις την πραγματικότητα είναι από τα φοβερότερα τέρατα.

Πρό όλίγου εξετέθη, ις τὸ Ζωολογικόν Ἰνστιτούτον τοῦ Βερολίνου, δολοκλήρος σειρά μοντέλων, θαυμασάσις ἐκτελέσεως, τὰ ὁποία ἀναπαριστοῦσαν μετὰ καταπληκτικῆς ἀκριβείας τοὺς ἀνατομικοὺς χαρακτηρισμοὺς διαφόρων παρασιτικῶν εντόμων, ὅπως τῆς μύγας,

μα, τότε ἀλλοίωμον· σήμερον δὲν θὰ ὑπῆρχομεν. Τὸ ἴδιον πράγμα θὰ συνέβαινε καὶ ἀν ἔξωθεν μέχρι σήμερον τὰ έντομα τῶν πρώτων γεωλογικῶν διαπλάσεων, τὰ ὁποία εἶχαν καταπληκτικὰς διαστάσεις σχετικὰς μετὰ τῆς σημερινῆς, ὅπως π.χ. τὸ γνωστὸ έντομο «λιβελλούλη», τῆς ὁποίας τὸ μήκος μόλις φθάσει σήμερον τὰ 50 χιλιοστόμετρα, ἐκείνη τὴν εποχὴν ἔφθασε τὰ 70 ἑκατοστόμετρα. Τώρα μπορεῖτε νὰ φαντασθῆτε τί σημασία εἶχε αὐτὸν δὲν ἄν λάβατε ὅτι ὁ ἄνθρωπος κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην δὲν εἶχε ἀνάστημα μεγαλύτερον τῶν 80 ἢ 90 ἑκατοστόμέτρων καὶ ὕστερον οὐκ αὐτὰ πολὺ τοῦ σημερινοῦ ἀνθρώπου.

Ξαναφωτῶναι χόρτο στὴ γῇ. Ο ΨΥΛΛΟΣ

Ἡ μεγάλη μεγέθυνσις τοῦ έντομου τούτου ἐπιτρέπει νὰ διακρίνῃ κανεῖς τὰ διάφορα ὄργανα τοῦ σώματός του καὶ νὰ ἐξετάσῃ τὴν περιέργου καὶ πολὺπλοκο σύμβασί του. Ἀπὸ τὰς παρατηθεμένας εἰκόνας εἶναι εὐκόλο νὰ διακρίνῃ ὁ ἀναγνώστης καὶ στίς μικρότερες λεπτομερείς τοὺς ἀκόμα τὰ ἐνοχλητικὰ αὐτὰ έντομα.

Ὁ ἐπιστήμων τεχνίτης ποὺ κατασκευάσας ἀπὸ ἀτσάλι τὸ μικροσκοπικὸ αὐτὸ έντομο, κατάρθωσε νὰ τὸ ἐφοδίσῃ μετὰ τὰ φυσικὰ του κυκλοφορικά καὶ ἰδίως ἀμυντήρια ὅπλα του, τὰ ὁποία εἶναι ἀνάλογα καὶ κατὰλληλα μετὰ τὸ περιβάλλον εἰς τὸ ὁποῖον ζῇ.

Εἰς παλαιότεραν ἐποχὴν κατέσασαν τὸν φύλλο εἰς τὰ ἄπτερα έντομα, δηλαδὴ εἰς τὰ έντομα τὰ ὁποία δὲν εἶχαν πτερὰ. Σήμερα εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἁπτερόν κατατάσσουσιν μερικὰ εἶδη τῆς οικογενείας τῶν φύλλων, ἀλλὰ τὸν κοινὸ φύλλο τὸν κατατάσσουσιν εἰς τὰ δίπτερα, διότι εἶχον ἄλλοτε δύο πτέρυγας τίς ὁποῖες ἔχασαν καὶ μόνον ἴσῃ τινὰ διατηροῦν αὐτῶν, ἐφ' ὅσον ἡ παρασιτικὴ τους ζωὴ ἐπὶ τοῦ δέρματος τῶν ζῶων καὶ τῶν ἀνθρώπων καὶ ἐπὶ τῶν πτερόν τῶν πτηνῶν κατέστησεν ἀχρηστὰ τὰ πτερὰ τους, διότι καὶ χωρὶς πτερὰ κάνουν περιήγηση τῇ δουλειᾷ τους. Καὶ χωρὶς νὰ ἔχῃ ὅμως πτερὰ ὁ φύλλος δὲν ἐμποδίζεται νὰ πετᾷ καὶ νὰ πετᾷ συχνὰ καὶ πολλὰς φορὲς καὶ πολὺ μακριὰ.

Ἐνα ἀπὸ τὰ χαρακτηριστικὰ γνωρίσματα ποὺ ξεχωρίζει τὸν φύλλο ἀπὸ τὰ ἄλλα έντομα εἶναι τὸ κεφάλι του, τὸ ὁποῖον φέρει μεγάλαν οὐνθετα μάτια.

Ἐπὶ πολλὰ ἔτη τὰ έντομα αὐτὰ δὲν θεωροῦντο διόλου ἐνοχλητικὰ, γι' αὐτὸ καὶ ὁ φθονοῦσαν παντοῦ καὶ στὰ ἀριστοκρατικὰ σαλόνια ἀκόμα.

Ἄλλως τε καὶ ἡ φιλολογία τοῦ 16ου καὶ 17ου αἰῶνος ἡ σκολιὴ μετὰ τοὺς φύλλους καὲν δὲν ἐθεωρεῖτο διόλου προσβλητικὴ καὶ ἀγενεὲς εἰς τοὺς χοροὺς τῶν ἀνακτόρων ὁ κόμης ἢ ὁ δούξ ἐν πᾶσι ἀπὸ τὸν ὅμο τῆς συγχροειτίας του ἔνα ἀδῶο φύλλο καὶ νὰ τὸν ἐπιδεικνύει εἰς τοὺς προσκεκλημένους.

Παρ' ὅλον ὅτι ὁ φύλλος θεωρεῖται ἀπλῶς ἐνοχλητικὸς, ἐν τούτοις εἶναι ἀπὸ τὰ έντομα ἐκείνα τὰ ὁποία εἶναι φορεῖς τῶν διαφόρων μολυσματικῶν νόσων. Ἐτσι ὁ φύλλος τῆς γάτας εἶναι φορεὺς τῶν βακτηρίων ποὺ προξενοῦν τὴν πανώλην καὶ ἡ ὁποία ἀπὸ τὴν γάταν εὐκόλως μεταδίδεται εἰς τὸν ἄνθρωπον.

Τὸ ΚΟΥΝΟΥΠΙ
Τὸ κουνούπι, αὐτὸ τὸ ἐνοχλητικὸ έντομο ποὺ ταρασσεῖ τὸν ὅμο μας, δὲν εἶναι φορεὺς μόνον τῶν ἐλαδῶν πυρετῶν, ὡς νομίζετε, ἀλλὰ καὶ διαφόρων ἄλλων πυρετῶν, ὅπως τοῦ κίτρινον κ.τ.λ., ἐκ τῶν ὁποίων αἱ περισσότεραι εἶναι θανατηφόροι.

Ἡ παρατηθεμένη εἰκὼν παριστᾷ τὸ κουνούπι τὸ κοινὸ, τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι καὶ τόσο ἐπικίνδυνον τοῦλάχιστον εἰς

τὸν τόπο μας, καθὼς καὶ εἰς ὁλόκληρον τὴν Εὐρώπην. Μιὰ ματιὰ εἰς τὴν παρατηθεμένην εἰκόνα ἀρκεῖ διὰ ν' ἀναγνωρισθῇ ἁμέσως. Φαίνεται καθαρά ὅτι εἶναι δίπτερον έντομο μετὰ τὰς δύο μεμβρανώδεις κυρίως πτέρυγας του καὶ τὰς δύο ψευδοπτερυγὰς του, οἱ ὁποῖες ὑπὸ μορφήν ροπαλοειδῶν ἀπομακρύνονται ἀπὸ τοῦ σώματος καὶ χρησιμεύουσιν διὰ τὴν ἰσορροπίαν τοῦ έντομου κατὰ τὴν πτήσιν του.

Τὸ ρύγχος του εἶναι μακρὸν καὶ σκληρόν, οἱ ὀφθαλμοὶ του σύνθετοι, οἱ ὁποῖοι καταλαμβάνουν ὁλόκληρον σχεδὸν τὴν κεφαλὴν.

Αἱ κεφαλαὶ του εἶναι μεγάλα καὶ αἱ προσοκρίδες του

ποῖα προξενεῖ αὐτὰ τὰ κεντήματα, ἀλλ' ἄλλο εἶδος, τὸ ὁποῖον καταπληκτικὰ τῆς ὁμοιότητος παρὰ μόνον δταν ὁ καιρὸς εἶναι ἀπειλητικὸς ἔξω. Τὸ εἶδος αὐτὸ ὀνομάζεται «κατόμαρος» καὶ παρ' ὅλον ὅτι δὲν τοῦ δίδει ὁ ἄνθρωπος μεγάλην σημασίαν, ἐν τούτοις εἶναι ἐπικίνδυνον διότι εἶναι φορεὺς διαφόρων ἀσθενειῶν καὶ ἰδίως τοῦ ἀνθρακὸς καὶ τῆς παραλυτικῆς τοῦ δηηγίματος. Αἱ καλύτερες συμμετοχὲς στὸν Διαγωνισμὸν αὐτὸν θὰ δημοσιευθοῦν μετὰ τὴν φωτογραφίαν ὅσον ἐκ τῶν ἀναγνωστῶν μᾶς ἀποστείλουν.

Ἐξ ἄλλου καὶ τὰ δύο αὐτὰ έντομα, ἡ μύγα ἢ κοινὴ καὶ ὁ

Αὐτὸ τὸ τέρας ποὺ βλέπετε εἶναι ἕνας μεγενθυμένος φύλλος ποὺ ἐφωτογραφήθη ἀπὸ φακόν. Φαίνεται σὰν ἕνα περίεργον τέρας μετὰ τὴν τρομερὰν πανοπλίαν του.

μικρότερα ἀπὸ τὸ ρύγχος. Τὸ εἰκονιζόμενον κουνούπι εἶναι ὁφίλ, διότι αὐτὸ εἶναι καὶ τὸ πλέον ἐνδιαφέρον, ἐπειδὴ μόνον αὐτὸ εἶναι ὁ φορεὺς τῶν διαφόρων ἀσθενειῶν.

Η ΜΥΓΑ

Καὶ τέλος ἰδοὺ καὶ ἡ εἰκὼν τῆς μύγας, τῆς μύγας τῆς κοινῆς ἢ κατοικίῃς, τῆς τόσο γνωστῆς εἰς ὅλο τὸν κόσμον.

Περὶεργότερον ἀπ' ὅλα τὰ ὄργανα τῆς εἶναι τὸ ρύγχος τῆς μετὰ τὴν ἰδιορρυθμίαν, ἐν εἰδει βεντούζας, ἀπόφυσιν εἰς τὴν ὁποίαν καταλήγει. Ἡ μαλακὴ, συσταλτὴ καὶ χονδρὴ προβοσκίς τῆς εἶναι ἀξία προσοχῆς καὶ μελέτης πολλῇ περισσώτερη ποὺ ἡ μελέτη τῆς θὰ βγάλῃ τὸν πολὺ κόσμον ἀπὸ μιὰ πλάνη.

Πῶς, διερωτῶνται πολλοί, ἡ μύγα μπορεῖ μ' αὐτὴ τὴν προβοσκίδα τῆς, ἡ ὁποία εἶναι

πλάτεια κατὰ τὸ ἄκρον τῆς καὶ φαίνεται πῶς εἶναι μόνον κατὰλληλος διὰ νὰ ἀπορροφᾷ τὰ ὑγρά, μπορεῖ νὰ κεντᾷ τὸ σπινθηρὰ, ὅπως συμβαίνει κατὰ τὸ φθινόπωρον καὶ ἐν καιρῷ καταγίγδους, ἀντιθέτως μετὰ τὸ ἄλλο χροικὸν διάστημα κατὰ τὸ ὁποῖον διόλου δὲν μᾶς ἐνοχλεῖ;

Ἡ ἀπάντησις εἶναι εὐκόλος. Δὲν εἶναι ἡ κοινὴ μύγα, ἡ ὁ-

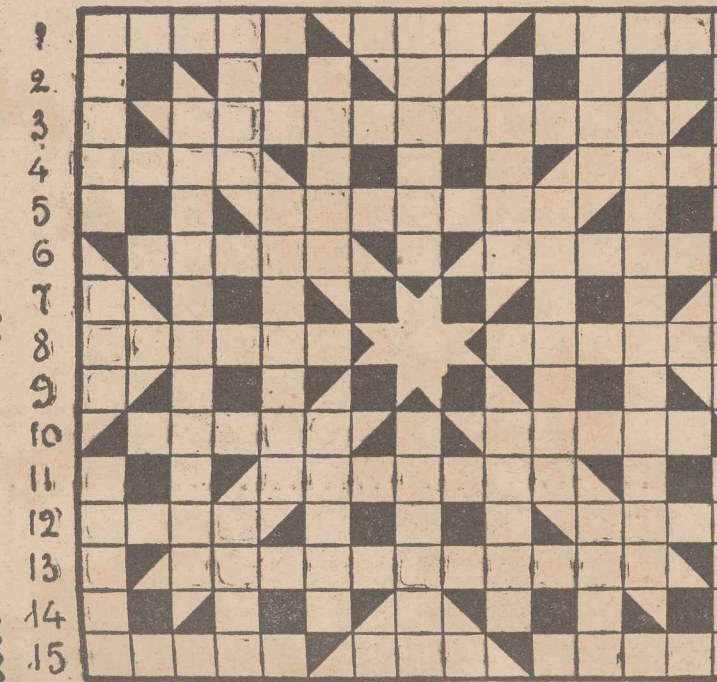
Λ. ΜΑΡΣΕΛΛΕΝ

Η ΣΕΛΙΣ των παιγνιδιών

ΔΥΟ ΝΕΑ ΑΝΩ - ΚΑΤΩ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΑ

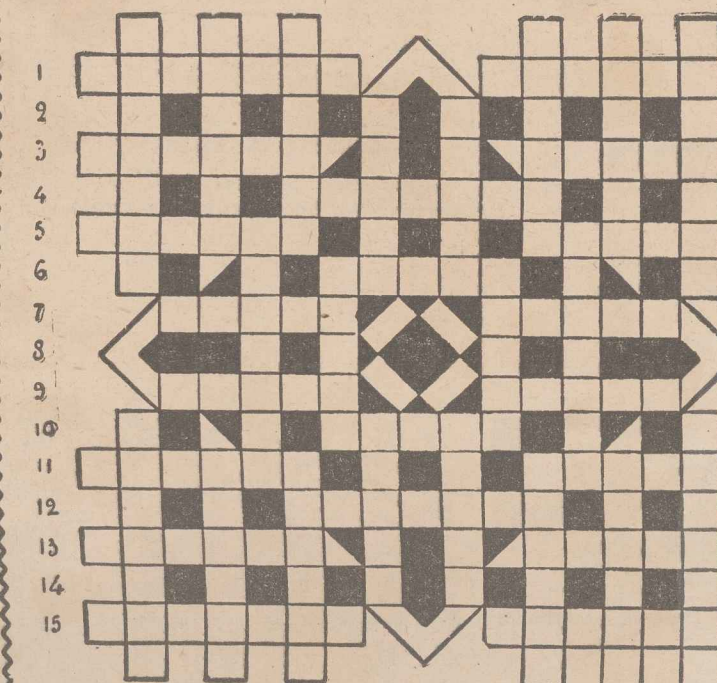
Κατωτέρω δημοσιεύομεν δύο «Ανω - Κάτω» Σταυρολέξα αἱ λέξεις τῶν ὁποίων δὲν ἀναφέρονται κατὰ ἀλφαθητικήν σειρὰν ἀλλὰ κατὰ μίαν ἄλλην σειράν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τοποθετήσεως τῶν ἐντὸς τοῦ Σταυρολέξου. Φυσικὰ τὴν σειράν αὐτὴν πρέπει νὰ τὴν ἀνακαλύψετε σεις.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15

ΑΡΙΘΜΟΣ 1
ΒΑΔΗΝ — ΑΔΩ — ΑΡΡΕΝ — ΘΟΥΡΥΒΟΠΙΟΣ — ΣΙΓΗ — ΤΑΩΣ — ΜΕΡΙΜΝΑ — ΑΠΑΣΙΣ — ΚΑΛΕΙ — ΙΔΙΟΤΗ — ΥΠΟ — ΨΙΑ — ΟΥΧΥΡ — ΜΑΓΟΣ — ΣΤΡΕΒΛΗ — ΔΟΥΡΥ — ΑΓΙΑ — ΣΥΜΜΕΤΡΙΚΟΣ — ΑΩΡΟΝ — ΟΣΑ — ΣΑΘΗΣ — ΒΑΤΟΣ — ΝΥΣ — ΑΡΕΤΗ — ΘΩΡΑΚΟ — ΒΑΡΙΣ — ΑΥΓΗ — ΕΛΟΣ — ΜΕΡΙΚΟΣ — ΣΤΟΜΑ — ΕΥΡΕΙ — ΣΕΠΤΟΣ — ΔΙΟΡΙΑ — ΟΛΒΙΕ — ΚΟΙΝΑ — ΑΠΟΔΟΧΗ — ΔΟΝΩ — ΑΓΟΣ — ΣΙΑΔΗΡΟΥΡΓΟΣ — ΦΥΤΟΝ — ΝΙΚΗΣ.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15

ΑΡΙΘΜΟΣ 2
Εάν τώρα βρήκατε τὸν τρόπο τῆς τοποθετήσεως τῶν λέξεων, θὰ ὀρθῇ μετὰ μεγάλην εὐκολίαν οἱ τὴν λύσιν τοῦ δευτέρου αὐτοῦ Σταυρολέξου. Ἐάν οὐκ, ἴσως αὐτὸ νὰ σᾶς βοηθήσῃ στὴν εὐρεσί τῆς ζητούμενης σειράς, τὴν ὁποίαν δὲν θὰ ἀνακαλύψετε σὺ ὁλο.

Ο ΝΕΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ „ΕΡΓΟΥ” ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

Ὁ σημερινὸς Διαγωνισμὸς νικῇ, κοτόπουλο, μπιζελία, μπιζελία, σαλάτες καὶ ὀπωρικά, κρασί Μπροντῶ, καφέ», ἐν συνόλῳ: «42 φράγκα καὶ 70 λεπτά». Καὶ ὅμως, ναί! τὴν ἐγέμισα τὴν παραδωμένη μου: «Ὅλα αὐτὰ καλὰ καὶ ἅγια, τὸ μόνο δυσάρεστον εἶναι μετὰ τοὺς δυνατοὺς συνδυασμοὺς ποὺ κᾶν καὶ τίς ἐρευνεῖς μέσα στίς τσέπες μου, δὲν ἔχω παρὰ ἐπτά φράγκα, τρεῖς δεκάρες καὶ οὐ κουμπία... Τί θὰ γίνῃ Πῶς θὰ κατορθώσω νὰ τὰ πληρώσω;

Μαζὶ μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῶν ὀνομάτων, θὰ δημοσιεύσῃ καὶ τὴν πραγματικὴν συνέχεια διηγήματος ἵνα ἡμπορέσετε νὰ παραβάλετε τὴν δική σας συνέχεια μετὰ τὴν τοῦ περιφήμου εὐθυμογράφου.

Αἱ λύσεις νὰ ἀποστέλλωνται σὺν περιόδῳ «Ἐργον» (Τμήμα Διαγωνισμῶν).

Σταδίου 23 Ἀθῆναι Ἰδοὺ τώρα τὸ περίφημον εὐθυμογράφημα:

Ὁ Ὁσκάρ Μουγιέτ, καθισμένος στὸν ἐξώστην ἐνὸς μικροῦ ἐστιατορίου τοῦ Μονακίου, ἐσκοῦπτε τὰ χεῖλη του καὶ ἐκτύπησε τὸ μαρμαρο τοῦ τραπέζι μετὰ τὸ μαχαίρι του.

— Ἐνὰν καφέ καὶ τὸν λογαριασμὸν σὲ παρακαλῶ!...

— Ἀμέσως, κύριε.

Μὲ μίαν ἀφηρημένην ματιὰ, ὁ Ὁσκάρ ἐξαικρίσθησε ὅτι τὸ συνολικὸ ποσὸ τοῦ λογαριασμοῦ, ἦταν ἀρκετὰ σεβάστω:

— Εἶνε ποτὲ δυνατὸν νὰ ἔχω καταθροῦνθῃ τέσσα πράγματα: «Διάφορα δρεκτικά παραθέματα, πατασάκια, γλῶσσα τῆρας»...

Ὁ χωρικός ἀνέβηκε στὸν ἐξώστη καὶ ἐκάθησε κοντὰ σὸν τραπέζι τοῦ Ὁσκάρ.

— Γκαρόν! Ἐφῶναξ ὁ Μουγιέτ, ὁ κύριος εἶνε καλοφραγᾶς, σὲ παρακαλῶ, λοιπὸν, νὰ τὸν περιποιηθῇ ὅπως ἀκριβῶς μετὰ τὴν περιποιητικὴν ἐμῆναι...

— Τί ἐπιθυμῇ ὁ κύριος;

Καὶ πάλιν, ὅμως, ἐπενεῖσθαι ὁ Ὁσκάρ:

— Ἰστ' ἀρχὰς μερικὰ δρεκτικά παραθέματα... Γιά τὰ παρακάτω θὰ σὲ εἰσποιηθῶμε.

Καὶ στρεφόμενος πρὸς τὸ χωρικὸ, ἐσυνέχισε:

— Ἐδιδάσκαλε, ὑπάρματα, τὸν κατὰλογον τῶν φαγητῶν... Τί θὰ ἔλεγες, εἰάν ἀρχίζαμε μετὰ πατασάκια;

Θὰ προτιμῶσα λουκάνικα...

Γιά τὸν Θεὸ, αὐτὸ δὲν γίνεταί «μπαρμπα»!... Δὲν ἐλέγεις σημαδία ποὺ ἔχεις στὴν ἀριστερήν γωνίαν τοῦ κατὰ λογίους; Εἶνε σημάδι ὑπερλαοφωρικοῦ σπασμοῦ. Τὰ λουκάνικα θὰ σὲ σπαστοῦν ἀργά μὲν ἀλλὰ βέβαια σὺν τάφῳ... Ἀκούσε με καὶ πᾶρα πατασάκια... Ἐπειτα γιά ψάρι...

Δὲν μ' ἀρέσει τὸ ψάρι.

Ὁ Ὁσκάρ Μουγιέτ τῆσθε καὶ ὁρᾷ:

— Δὲν ἔχεις δίκην... Τὸ κοκινὸν ἐξάσκει ἐπ' αὐτὸν στὰ ἐντερικά τοῦ σώματος, παθαίνει δὲ τότε ὁ ὀργανισμὸς μιὰ βραδείαν δὴλητρίαν, ποὺ καταλήγει σὲ φράξιμον τῶν ἐντερικῶν σωλήνων. Γιά ὁπωρικό, διάλεξε μετὰ ἀγλαδίον καὶ μπανάνας, δὲν ἐννοῶ νὰ σὲ ἐμπιρᾶσω, ἢ τιμὴ ἄλλως τε εἶνε ἡ ἴδια... Ἐπειτα, θὰ πάρῃς ἕνα καφέ, χωρὶς τὸν ὁποῖον δὲν μπορεῖς νὰ χωρὶς τὴν συνέχειαν... Αὐτὰ... καὶ τίποτε ἄλλο! Εἰμῶνα σύμφωνα δὲν εἶνε ἐτσι!... Γκαρόν!...

— Διὰλέξε ὁ κύριος... Ἐλέγαι...

Ὁ Ὁσκάρ Μουγιέτ ἐπανέλαβε τότε τὴν παραγγελίαν.

Ὁ χωρικός ποὺ ἡ τόση πολυλογία τὸν εἶχε παραλλάξει, ἐτόλμησε νὰ κἀν μίαν ἐρώτησιν:

— Σὰς εὐχαριστῶ πολὺ, κύριε, μήπως ὅμως μπορῶ νὰ μάθω πόσον περίπου θὰ στοιχίσουν ὅλα αὐτά;

— Δὲν θαυμάσαι, μικροπράγματα... Μὲ τὸ φιλοδόχημα καὶ καμιά πενήντα φράγκα!

Μόλις ἀκούσε τὸ ποσὸν αὐτὸ, ὁ μεσοκόπος χωρικός πᾶν ἔχεν ἐλθεῖ εἰς ἐπαφὴν μετὰ τὴν ἀντιπροσφοράν.

— Πενήντα φράγκα!... Πᾶσι καταστράφηκα!

Ὁ Ὁσκάρ Μουγιέτ ἐξαγογγέλασε:

— Δὲν εἶνε ἀκριβὲς, μπαρμπα, γιὰτὶ πρέπει νὰ γνωρίζῃς ὅτι μετὰ τὸ ποσὸν αὐτὸ θὰ ἔχῃς τὸ δικαίωμα νὰ φᾶς τὸ θράσυ δωρεάν, καὶ μετὰ ἐκπῶσις πενήντα τοῖς ἑσάρας.

— Δὲν εἶνε ἀκριβὲς, μπαρμπα, γιὰτὶ πρέπει νὰ γνωρίζῃς ὅτι μετὰ τὸ ποσὸν αὐτὸ θὰ ἔχῃς τὸ δικαίωμα νὰ φᾶς τὸ θράσυ δωρεάν, καὶ μετὰ ἐκπῶσις πενήντα τοῖς ἑσάρας.

— Δὲν εἶνε ἀκριβὲς, μπαρμπα, γιὰτὶ πρέπει νὰ γνωρίζῃς ὅτι μετὰ τὸ ποσὸν αὐτὸ θὰ ἔχῃς τὸ δικαίωμα νὰ φᾶς τὸ θράσυ δωρεάν, καὶ μετὰ ἐκπῶσις πενήντα τοῖς ἑσάρας.

— Δὲν εἶνε ἀκριβὲς, μπαρμπα, γιὰτὶ πρέπει νὰ γνωρίζῃς ὅτι μετὰ τὸ ποσὸν αὐτὸ θὰ ἔχῃς τὸ δικαίωμα νὰ φᾶς τὸ θράσυ δωρεάν, καὶ μετὰ ἐκπῶσις πενήντα τοῖς ἑσάρας.

— Δὲν εἶνε ἀκριβὲς, μπαρμπα, γιὰτὶ πρέπει νὰ γνωρίζῃς ὅτι μετὰ τὸ ποσὸν αὐτὸ θὰ ἔχῃς τὸ δικαίωμα νὰ φᾶς τὸ θράσυ δωρεάν, καὶ μετὰ ἐκπῶσις πενήντα τοῖς ἑσάρας.

— Δὲν εἶνε ἀκριβὲς, μπαρμπα, γιὰτὶ πρέπει νὰ γνωρίζῃς ὅτι μετὰ τὸ ποσὸν αὐτὸ θὰ ἔχῃς τὸ δικαίωμα νὰ φᾶς τὸ θράσυ δωρεάν, καὶ μετὰ ἐκπῶσις πενήντα τοῖς ἑσάρας.

— Δὲν εἶνε ἀκριβὲς, μπαρμπα, γιὰτὶ πρέπει νὰ γνωρίζῃς ὅτι μετὰ τὸ ποσὸν αὐτὸ θὰ ἔχῃς τὸ δικαίωμα νὰ φᾶς τὸ θράσυ δωρεάν, καὶ μετὰ ἐκπῶσις πενήντα τοῖς ἑσάρας.

— Δὲν εἶνε ἀκριβὲς, μπαρμπα, γιὰτὶ πρέπει νὰ γνωρίζῃς ὅτι μετὰ τὸ ποσὸν αὐτὸ θὰ ἔχῃς τὸ δικαίωμα νὰ φᾶς τὸ θράσυ δωρεάν, καὶ μετὰ ἐκπῶσις πενήντα τοῖς ἑσάρας.

— Δὲν εἶνε ἀκριβὲς, μπαρμπα, γιὰτὶ πρέπει νὰ γνωρίζῃς ὅτι μετὰ τὸ ποσὸν αὐτὸ θὰ ἔχῃς τὸ δικαίωμα νὰ φᾶς τὸ θράσυ δωρεάν, καὶ μετὰ ἐκπῶσις πενήντα τοῖς ἑσάρας.

— Δὲν εἶνε ἀκριβὲς, μπαρμπα, γιὰτὶ πρέπει νὰ γνωρίζῃς ὅτι μετὰ τὸ ποσὸν αὐτὸ θὰ ἔχῃς τὸ δικαίωμα νὰ φᾶς τὸ θράσυ δωρεάν, καὶ μετὰ ἐκπῶσις πενήντα τοῖς ἑσάρας.

— Δὲν εἶνε ἀκριβὲς, μπαρμπα, γιὰτὶ πρέπει νὰ γνωρίζῃς ὅτι μετὰ τὸ ποσὸν αὐτὸ θὰ ἔχῃς τὸ δικαίωμα νὰ φᾶς τὸ θράσυ δωρεάν, καὶ μετὰ ἐκπῶσις πενήντα τοῖς ἑσάρας.

— Δὲν εἶνε ἀκριβὲς, μπαρμπα, γιὰτὶ πρέπει νὰ γνωρίζῃς ὅτι μετὰ τὸ ποσὸν αὐτὸ θὰ ἔχῃς τὸ δικαίωμα νὰ φᾶς τὸ θράσυ δωρεάν, καὶ μετὰ ἐκπῶσις πενήντα τοῖς ἑσάρας.

— Δὲν εἶνε ἀκριβὲς, μπαρμπα, γιὰτὶ πρέπει νὰ γνωρίζῃς ὅτι μετὰ τὸ ποσὸν αὐτὸ θὰ ἔχῃς τὸ δικαίωμα νὰ φᾶς τὸ θράσυ δωρεάν, καὶ μετὰ ἐκπῶσις πενήντα τοῖς ἑσάρας.